

Úřední věstník

Evropské unie

C 224

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 57

15. července 2014

Obsah

III Přípravné akty

Evropská centrální banka

2014/C 224/01	Stanovisko Evropské centrální banky ze dne 5. února 2014 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2013/36/EU a 2009/110/ES a kterou se zrušuje směrnice 2007/64/ES (CON/2014/9)	1
---------------	---	---

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2014/C 224/02	Směnné kurzy vůči euru	26
2014/C 224/03	Informace Komise v souladu s rozhodnutím Rady 2014/327/EU	27

Evropský inspektor ochrany údajů

2014/C 224/04	Shrnutí stanoviska evropského inspektora ochrany údajů k dalšímu vývoji v oblasti svobody, bezpečnosti a práva	28
---------------	--	----

CS

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2014/C 224/05	Aktualizace referenčních částek potřebných k překročení vnějších hranic uvedených v čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. C 247, 13.10.2006, s. 19; Úř. věst. C 153, 6.7.2007, s. 22; Úř. věst. C 182, 4.8.2007, s. 18; Úř. věst. C 57, 1.3.2008, s. 38; Úř. věst. C 134, 31.5.2008, s. 19; Úř. věst. C 37, 14.2.2009, s. 8; Úř. věst. C 35, 12.2.2010, s. 7; Úř. věst. C 304, 10.11.2010, s. 5; Úř. věst. C 24, 26.1.2011, s. 6; Úř. věst. C 157, 27.5.2011, s. 8; Úř. věst. C 203, 9.7.2011, s. 16; Úř. věst. C 11, 13.1.2012, s. 13; Úř. věst. C 72, 10.3.2012, s. 44; Úř. věst. C 199, 7.7.2012, s. 8; Úř. věst. C 298, 4.10.2012, s. 3; Úř. věst. C 56, 26.2.2013, s. 13; Úř. věst. C 98, 5.4.2013, s. 3; Úř. věst. C 269, 18.9.2013, s. 2; Úř. věst. C 57, 28.2.2014, s. 1; Úř. věst. C 152, 20.5.2014, s. 25)	31
---------------	---	----

V Oznámení

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2014/C 224/06	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.7324 – ACS/CLECE) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	32
2014/C 224/07	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.7285 – Cerberus/Visteon Interiors) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	33
2014/C 224/08	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.7306 – Triton/GEA heat exchanger business) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	34
2014/C 224/09	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.7320 – PAI Partners/DVD Participations) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	35

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 5. února 2014

k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2013/36/EU a 2009/110/ES a kterou se zrušuje směrnice 2007/64/ES

(CON/2014/9)

(2014/C 224/01)

Úvod a právní základ

Dne 31. října 2013 obdržela Evropská centrální banka (ECB) žádost Rady o stanovisko k návrhu směrnice o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2013/36/EU a 2009/110/ES a kterou se zrušuje směrnice 2007/64/ES⁽¹⁾ (dále jen „navrhovaná směrnice“).

Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie, neboť navrhovaná směrnice obsahuje ustanovení, která se dotýkají úkolů Evropského systému centrálních bank (ESCB) podporovat plynulé fungování platebních systémů a přispívat k řádnému provádění opatření souvisejících se stabilitou finančního systému, na něž odkazuje čtvrtá odrážka čl. 127 odst. 2 a čl. 127 odst. 5 Smlouvy. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

Obecné připomínky

1. Cílem navrhované směrnice, jež zapracovává a zrušuje směrnici 2007/64/ES⁽²⁾ („směrnice o platebních službách“), je napomáhat dalšímu rozvoji trhu elektronických plateb v celé Unii, a umožnit tak spotřebitelům a účastníkům trhu plně využívat vnitřního trhu, přičemž rovněž zohledňuje rychle se rozvíjející trh pro malé platby (zavádění nových možností placení prostřednictvím chytrých telefonů, elektronického obchodování atd.). Těmto návrhům předcházely rozsáhlý přezkum stávajícího prostředí platebních služeb ze strany Komise. V lednu 2012 Komise zveřejnila a veřejně konzultovala svou Zelenou knihu „Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes Internet a pomocí mobilního telefonu“⁽³⁾, na niž ECB rovněž reagovala⁽⁴⁾. Jak reakce na konzultace k Zelené knize, tak vlastní studie Komise i přezkum směrnice o platebních službách ukazují, že poslední inovace v technologii a na trhu platebních služeb pro malé platby představují pro regulační orgány nové úkoly, které tyto návrhy mají za cíl řešit.
2. Navrhovaná směrnice zavádí početné změny stávající úpravy obsažené ve směrnici o platebních službách, včetně rozšíření oblasti působnosti jak z geografického hlediska, tak z hlediska měn platebních transakcí. Nově vymezuje a mění řadu stávajících výjimek obsažených ve směrnici o platebních službách tak, že je zpřísňuje a ztěžuje možnost jejich využití, a zrušuje jiné, kterých již není nadále třeba. Například mění výjimku týkající se „obchodního zástupce“ tak, aby se vztahovala pouze na obchodní zástupce, kteří jednají buď jménem plátce, nebo jménem příjemce. Také nově vymezuje stávající znění výjimky týkající se digitálního obsahu či obsahu telekomunikačních zařízení tak, aby měla užší rozsah, a ruší vynětí služeb nabízených prostřednictvím bankomatů nezávislémi provozovateli bankomatů z působnosti směrnice

⁽¹⁾ COM(2013) 547/3.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ KOM(2011) 941 v konečném znění.

⁽⁴⁾ Viz odpověď Eurosystému k Zelené knize Evropské komise „Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes Internet a pomocí mobilního telefonu“ z března 2012, jež je k dispozici na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu

o platebních službách. Nejvýznamnější změnou je, že návrh rozšiřuje úpravu obsaženou ve směrnici o platebních službách tak, aby se vztahovala na nové služby a jejich poskytovatele, tj. poskytovatele platebních služeb jednající jako třetí strana, jejichž podnikatelskou činností je poskytování služeb založených na přístupu k platebním účtům, jako např. iniciování platby nebo informování o účtu, avšak kteří obvykle nedrží peněžní prostředky klienta⁽⁵⁾. Navrhovaná směrnice také zakazuje praxi obchodníků účtovat příplatky za použití karet podléhajících mezibankovním poplatkům s ohledem na omezení mezibankovních poplatků dle navrhovaného nařízení o mezibankovních poplatcích za platební transakce založené na kartách⁽⁶⁾. V neposlední řadě navrhovaná směrnice mění také řadu důležitých prvků stávající úpravy – jako například požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků, podmínky pro výjimky a odpovědnost poskytovatele platebních služeb a plátce za neautorizované platební transakce – s cílem provést další harmonizaci těchto ustanovení, vytvořit rovnější podmínky a zvýšit právní jistotu⁽⁷⁾. Cílem navrhované směrnice je v obecné rovině zvýšit ochranu spotřebitelů proti podvodu, možným zneužitím a jiným incidentům týkajícím se bezpečnosti platebních služeb. Obsahuje několik ustanovení, která vyžadují, aby se Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) podílel na jednotném a provázaném fungování dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽⁸⁾.

3. ECB zásadně podporuje cíle a obsah navrhované směrnice. Zejména podporuje návrh na rozšíření stávajícího seznamu platebních služeb tak, aby zahrnoval služby iniciování platby a služby informování o účtu jako prostředek k podpoře inovací a soutěže v oblasti malých plateb. Orgány dohledu a dozoru rozsáhle projednávaly otázku přístupu třetích osob k platebním účtům v kontextu Evropského fóra pro bezpečnost malých plateb (dále jen „SecuRe Pay Forum“). Základní prvky těchto diskuzí jsou promítnuty v pozměňovacích návrzích ECB.
4. ECB rovněž vítá skutečnost, že: a) byla navržena harmonizace a zlepšení provozních a bezpečnostních požadavků na poskytovatele platebních služeb; b) mají být posíleny donucovací pravomoci příslušných orgánů, a c) mají být zpřísněna určitá ustanovení směrnice o platebních službách, jejichž použití dosud značně záviselo na uvážení členských států. Tento prvek uvážení vedl k výrazným rozdílům v uplatňování pravidel v rámci Unie, a v důsledku toho k roztržičnosti trhu pro malé platby⁽⁹⁾. ECB dříve svá stanoviska zveřejnila v reakci na Zelenou knihu⁽¹⁰⁾ a také v rámci jiných fór jako například v rámci fóra SecuRe Pay Forum. ECB je potěšena, že mnoho doporučení uvedených ve výše zmíněné reakci a také učiněných v rámci fóra SecuRe Pay Forum bylo v navrhované směrnici zahrnuto. ECB má nicméně řadu konkrétních připomínek.

Konkrétní připomínky

1. Definované pojmy

Definované pojmy navrhované směrnice⁽¹¹⁾ zůstávají do značné míry nezměněny oproti těm ve směrnici o platebních službách, avšak mohly by být ještě vylepšeny. Zejména by měly být do navrhované směrnice doplněny definice pojmů „vydávání platebních prostředků“ a „akceptace platebních transakcí“⁽¹²⁾. To by přispělo k větší jednoznačnosti přílohy I navrhované směrnice. Definice pojmů „služba iniciování platby“⁽¹³⁾ a „služba informování o účtu“⁽¹⁴⁾ by také mohly být vylepšeny dalšími změnami a pro úplnost by měly být do navrhované směrnice zahrnuty definice pojmů „úhrada“, „přeshraniční platby“ a „vnitrostátní platby“.

⁽⁵⁾ Viz bod 7 přílohy I navrhované směrnice.

⁽⁶⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o mezibankovních poplatcích za platební transakce založené na kartách (COM(2013) 550/3; 2013/0265).

⁽⁷⁾ Další ustanovení vyjasňují pravidla o přístupu k platebním systémům a právo na vrácení peněžních prostředků a řeší rovněž bezpečnostní aspekty a aspekty ověření v souladu s návrhem směrnice Evropského parlamentu a Rady o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii (COM(2013) 48 final) (dále jen „směrnice o bezpečnosti sítí a informací“). Pro navrhovanou směrnici o bezpečnosti sítí a informací viz další odstavec 2.12 níže.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽⁹⁾ Viz např. článek 66 navrhované směrnice o pravidlech pro odpovědnost poskytovatele platebních služeb a plátce za neautorizované karetní transakce.

⁽¹⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 4.

⁽¹¹⁾ Viz článek 4 navrhované směrnice.

⁽¹²⁾ Viz pozměňovací návrh č. 12 v příloze.

⁽¹³⁾ Viz čl. 4 odst. 32 navrhované směrnice.

⁽¹⁴⁾ Viz čl. 4 odst. 33 navrhované směrnice.

2. Další ustanovení

- 2.1. Pokud jde rozsah působnosti⁽¹⁵⁾, stanoví navrhovaná směrnice, že tam, kde se pouze jeden z poskytovatelů platebních služeb účastní se platební transakce nachází v Unii, vztahují se ustanovení ohledně dne valuty připsání částky⁽¹⁶⁾ a transparentnosti podmínek a požadavků na informace o platebních službách na ty části transakce, které jsou prováděny v Unii⁽¹⁷⁾. Hlava IV, která upravuje práva a povinnosti v souvislosti s poskytováním a užíváním platebních služeb, by se také měla v nejvyšší možné míře vztahovat na takové případy, a to rovnocenně ve vztahu ke všem měnám.
- 2.2. Navrhovaná směrnice již nadále neobsahuje možnost obsaženou ve stávající směrnici o platebních službách, která opravňuje členské státy nebo příslušné orgány rozšířit požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků vztahující se na platební instituce, které se zabývají jinými obchodními činnostmi než platbami, na platební instituce, které se účastní pouze poskytování platebních služeb⁽¹⁸⁾. ECB by navrhovala, aby platební instituce měly povinnost poskytovat náležitou ochranu ve formě požadavků týkajících se peněžních prostředků peněžním prostředkům uživatele platebních služeb bez ohledu na to, zda se zabývají jinými obchodními činnostmi než platebními službami, či nikoli.
- 2.3. Z důvodů efektivnosti by ECB uvítala, aby za zajišťování souladu se směrnicí byl odpovědný jediný orgán, avšak je si vědoma toho, že by to mohlo být v praxi obtížné z důvodu různorodého vnitrostátního uspořádání.
- 2.4. Dále ECB navrhuje, aby byl jako dodatečný orgán, se kterým si příslušné orgány pro dohled nad platebními službami mohou vyměňovat informace, přidán Europol⁽¹⁹⁾, s ohledem na odborné znalosti Europolu v oblasti mezinárodní zločinnosti a terorismu, včetně boje s paděláním eura a jiného zneužívání platebních prostředků a služeb za účelem finanční kriminality.
- 2.5. S ohledem na to, že poskytovatelé platebních služeb spravující účet jsou, pokud se týká služeb dle bodu 7 přílohy I navrhované směrnice, pověřeni umožněním přístupu k platebním účtům, a také s ohledem na to, že služby poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strana jsou obvykle poskytovány přes Internet, a nejsou tak omezeny na jeden členský stát, ECB z bezpečnostních důvodů navrhuje, že výjimka podle článku 27 by neměla být udělována pro to, že se jedná o poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana.
- 2.6. Platební systémy určené dle směrnice 2009/44/ES⁽²⁰⁾ (dále jen „směrnice o neodvolatelnosti zúčtování“) jsou vyňaty z pravidla obsaženého v čl. 29 odst. 1 navrhované směrnice, které stanoví, že přístup k platebním systémům by měl být objektivní a nediskriminační. Poslední odstavec čl. 29 odst. 2 navrhované směrnice však stanoví, že pokud určený platební systém umožňuje nepřímý přístup, měl by takový přístup být v souladu s čl. 29 odst. 1 poskytnut i jiným poskytovatelům platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení nebo kteří jsou zapsáni do rejstříku. Definice „nepřímého účastníka“ v čl. 2 písm. g) směrnice o neodvolatelnosti zúčtování v současnosti nezahrnuje platební instituce a v zájmu zajištění jednotnosti a právní jistoty ECB navrhuje změnit definici „nepřímého účastníka“ ve směrnici o neodvolatelnosti zúčtování tak, aby zahrnovala také poskytovatele platebních služeb.
- 2.7. Aby bylo možné propojit bezpečnostní požadavky a ochranu klienta s myšlenkou volného přístupu ke službám platebního účtu, ECB navrhuje, aby klienti byli náležitě ověřeni spolehlivým systémem silného ověření klienta. Poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana by to mohli zajistit buď bezpečným přesměrováním plátců na jejich poskytovatele platebních služeb spravujících účet, nebo vydáním jejich vlastních osobních bezpečnostních prvků. Obě možnosti by měly tvořit součást standardizovaného evropského rozhraní pro přístup k platebním účtům. Toto rozhraní by mělo být založeno na volném evropském standardu a mělo by všem poskytovatelům platebních služeb jednajícím jako třetí strana umožňovat přístup k platebním účtům u jakéhokoli poskytovatele platebních služeb v rámci Unie. Standard by mohl být definován Evropským orgánem pro bankovníctví v úzké spolupráci s ECB a zahrnoval by technické a funkční specifikace, jakož i související postupy. Kromě toho by poskytovatelé

⁽¹⁵⁾ Viz článek 2 navrhované směrnice.

⁽¹⁶⁾ Viz článek 78 navrhované směrnice.

⁽¹⁷⁾ Viz hlava III navrhované směrnice.

⁽¹⁸⁾ Viz článek 9 směrnice o platebních službách.

⁽¹⁹⁾ Viz článek 25 navrhované směrnice.

⁽²⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/44/ES ze dne 6. května 2009, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a pohledávky z úvěru (Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 37).

platebních služeb jednající jako třetí strana měli: a) chránit osobní bezpečnostní prvky uživatelů platebních služeb, které sami vydávají; b) jednoznačně prokázat svou totožnost poskytovateli či poskytovatelům platebních služeb spravujícím účet; c) zdržet se uchovávání dat získaných při přístupu na platební účty kromě informací identifikujících platby, které iniciovali, mezi něž se řadí referenční číslo, IBAN plátce a příjemce, jakož i částka transakce, a d) zdržet se užití dat pro jiné účely než ty, pro něž to výslovně dovolil uživatel platební služby⁽²¹⁾. Jednou z možností pro vyjasnění řady těchto aspektů jsou smlouvy mezi poskytovateli platebních služeb spravujícími účet a poskytovateli platebních služeb jednajícími jako třetí strana. Z hlediska účinnosti, a aby nedošlo k vytvoření nežádoucí překážky pro hospodářskou soutěž, by hlavní aspekty (včetně úpravy odpovědnosti) měly být vyjasněny v navrhované směrnici. Další obchodní pravidla, včetně technických a provozních opatření, např. ověření, ochrana citlivých dat, identifikace a dohledatelnost platebních příkazů, by mohla být definována prostřednictvím vytvoření platebního schématu, kterému by všichni dotčení účastníci podléhali a který by eliminoval nezbytnost usilovat o uzavření jednotlivých smluv.

- 2.8. Pokud jde o ustanovení rámcových smluv a ochrany spotřebitele, má ECB za to, že by spotřebitelům, jakožto majitelům platebních účtů ve vztahu ke službám iniciování platby, měla být poskytnuta ochrana na úrovni srovnatelné s ochranou, která je poskytována dlužníkům podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012⁽²²⁾ (dále jen „nařízení SEPA“), tj. spotřebitel by měl mít právo dát svému poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet pokyn k vytvoření konkrétních pozitivních nebo negativních seznamů poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strana⁽²³⁾.
- 2.9. V souvislosti s inkasou navrhovaná směrnice naznačuje, že plátce by měl mít bezpodmínečné právo na vrácení prostředků s výjimkou případů, kdy příjemce již splnil smluvní povinnosti a kdy plátce již přijal služby nebo již spotřeboval zboží⁽²⁴⁾. Namísto posilování ochrany spotřebitele se zdá pravděpodobné, že navrhovaná směrnice by již nadále nepřipouštěla neomezené právo na vrácení peněžních prostředků podle stávajícího inkasního schématu SEPA. Aby poskytovatelé platebních služeb plnili tato ustanovení o vrácení peněžních prostředků, museli by pravděpodobně shromažďovat údaje o nákupech klientů. Toto je otázka, která by mohla jednak vyvolat obavy ohledně soukromí klientů, a jednak zvýšit administrativní zátěž na straně poskytovatelů platebních služeb. ECB by namísto toho navrhovala jako obecné pravidlo zavést bezpodmínečné právo na vrácení peněžních prostředků po dobu osmi týdnů pro veškerá spotřebitelská inkasa. Dlužníci a věřitelé by měli mít možnost se pro určité druhy zboží a služeb jednotlivě dohodnout, že se bezpodmínečné právo na vrácení peněžních prostředků neuplatní. Taxativní výčet takového zboží a služeb by mohla aktem v přenesené pravomoci stanovit Komise.
- 2.10. Finanční kompenzace, kterou má poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana hradit poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet, pokud jde o neautorizované platební transakce dle článku 65 a 82 navrhované směrnice, neodpovídá kompenzaci za neprovedení nebo nesprávné či opožděné provedení platebních transakcí. ECB by proto navrhovala tato ustanovení vzájemně sladit za účelem zajištění podobných pravidel pro kompenzaci⁽²⁵⁾.
- 2.11. Stávající směrnice o platebních službách přispěla do značné míry ke zvýšení efektivity malých plateb zavedením lhůty „D+1“ pro provádění úhrad⁽²⁶⁾. ECB zaznamenala, že vývoj v obchodní praxi a technologii umožňuje stále rychlejší provádění plateb, a vítá, že takové služby jsou ku prospěchu spotřebitelů i podniků již dostupné v několika členských státech. ECB předpokládá, že trhy budou i nadále zkracovat lhůty pro provádění úhrad v rámci Evropy, a je potěšena, že může být v tomto procesu hybnou silou.

⁽²¹⁾ Viz článek 58 navrhované směrnice.

⁽²²⁾ Viz 13. bod odůvodnění a čl. 5 odst. 3 písm. d) odrážka iii) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22) (dále jen „nařízení o jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA)“).

⁽²³⁾ Viz článek 45 a 59 (nový) navrhované směrnice.

⁽²⁴⁾ Viz 57. bod odůvodnění a čl. 67 odst. 1 navrhované směrnice.

⁽²⁵⁾ Viz články 65, 80 a 82 navrhované směrnice.

⁽²⁶⁾ Čl. 69 odst. 1 stávající směrnice o platebních službách v případě úhrad stanoví, že částka úhrady má být na účet poskytovatele platebních služeb příjemce připsána nejpozději do konce pracovní doby v den následující po přijetí platebního příkazu.

- 2.12. Hodnocení bezpečnostních opatření a oznamování incidentů⁽²⁷⁾ pro poskytovatele platebních služeb je klíčovou pravomocí orgánů obezřetnostního dohledu a centrálních bank. Vypracovávání požadavků na dohled v těchto oblastech by tedy mělo i nadále být pod kontrolou těchto orgánů. Podle směrnice o platebních službách je však v oblasti operačních rizik, včetně rizik bezpečnostních, dána potřeba sdílet informace s příslušnými orgány, ECB a případně s Evropskou agenturou pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) a příslušnými orgány podle směrnice o bezpečnosti sítí a informací. Evropský orgán pro bankovnínictví by měl odpovídat za koordinaci takového sdílení informací mezi příslušnými orgány členských států, přičemž ECB informuje členy ESCB o otázkách, které jsou významné pro platební systémy a platební prostředky.
- 2.13. Evropský orgán pro bankovnínictví by také měl vypracovat obecné pokyny v oblasti stížností, určené příslušným orgánům⁽²⁸⁾, které přispějí k harmonizaci postupů.
- 2.14. Určitá ustanovení⁽²⁹⁾ se týkají pouze uvážení členských států ohledně vnitrostátních platebních transakcí. Taková pravidla se zdají být v rozporu s cílem zavést jednotný trh platebních služeb a měla by být pokud možno vypuštěna.
- 2.15. Konečně jsou zde samostatná ustanovení o přístupu k informacím o platebním účtu a jejich používání poskytovateli platebních služeb jednajícími jako třetí strana a vydavateli platebního prostředku jednajícími jako třetí strana, tj. jestliže je platební karta vydána poskytovatelem platebních služeb jednajícími jako třetí strana⁽³⁰⁾. Tyto služby se zásadně neodlišují, takže ECB by navrhovala tato ustanovení sloučit, jelikož dřívější úprava přístupu k informacím o platebním účtu a jejich používání poskytovatelem platebních služeb jednajícími jako třetí strana by se mohla obdobně uplatnit na vydavatele platebního prostředku jednajícího jako třetí strana.

Konkrétní pozměňovací návrhy k těm ustanovením navrhované směrnice, která ECB doporučuje změnit, jsou uvedeny v příloze včetně příslušného odůvodnění.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 5. února 2014.

Prezident ECB

Mario DRAGHI

⁽²⁷⁾ Viz články 85 a 86 navrhované směrnice.

⁽²⁸⁾ Viz čl. 88 odst. 1 navrhované směrnice.

⁽²⁹⁾ Viz čl. 35 odst. 2 a čl. 56 odst. 2 navrhované směrnice.

⁽³⁰⁾ Viz článek 58, případně článek 59.

PŘÍLOHA

Pozměňovací návrhy

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
Změna č. 1 6. bod odůvodnění	
„(6) V posledních letech vzrostla bezpečnostní rizika související s elektronickými platbami, které jsou technicky složitější, jejich objem celosvětově nepřetržitě roste a také vznikají nové druhy platebních služeb. Jelikož bezpečné a zabezpečené platební služby jsou zásadní podmínkou pro dobře fungující trh platebních služeb, měli by být uživatelé platebních služeb před takovými riziky přiměřeně chráněni. Protože platební služby mají zásadní význam pro udržení klíčových hospodářských a společenských činností, považují se poskytovatelé platebních služeb, jako jsou úvěrové instituce, za tržní subjekty ve smyslu čl. 3 odst. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady [pls insert number of NIS Directive after adoption] o bezpečnosti sítí a informací ⁽²⁾.“	„(6) V posledních letech vzrostla bezpečnostní rizika související s elektronickými platbami, které jsou technicky složitější, jejich objem celosvětově nepřetržitě roste a také vznikají nové druhy platebních služeb. Jelikož bezpečné a zabezpečené platební služby jsou zásadní podmínkou pro dobře fungující trh platebních služeb, měli by být uživatelé platebních služeb před takovými riziky přiměřeně chráněni. Protože platební služby mají zásadní význam pro udržení klíčových hospodářských a společenských činností, považují se poskytovatelé platebních služeb, jako jsou úvěrové instituce, za tržní subjekty ve smyslu čl. 3 odst. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady [pls insert number of NIS Directive after adoption] o bezpečnosti sítí a informací ⁽²⁾.“

Odůvodnění

Viz změna č. 31.

Změna č. 2

7. bod odůvodnění

„(7) Kromě obecných opatření, která mají být podle směrnice [pls insert number of NIS Directive after adoption] přijata na úrovni jednotlivých členských států, by se bezpečnostní rizika spojená s platebními transakcemi měla řešit i na úrovni poskytovatelů platebních služeb. Bezpečnostní opatření poskytovatelů platebních služeb musí být úměrná příslušným bezpečnostním rizikům. Měl by být zřízen mechanismus pravidelného podávání zpráv, jehož prostřednictvím by poskytovatelé platebních služeb každoročně podávali příslušným orgánům aktuální informace o zjištěných bezpečnostních rizicích a (dalších) opatřeních přijatých v reakci na tato rizika. Dále, aby se zajistilo, že škody vzniklé jiným poskytovatelům platebních služeb a platebním systémům, jako je vážné narušení platebního systému, a škody vzniklé uživatelům budou minimální, musí mít poskytovatelé platebních služeb povinnost jakýkoliv závažný bezpečnostní incident bez zbytečného odkladu oznámit Evropskému orgánu pro bankovníctví.“	„(7) Kromě obecných opatření, která mají být podle směrnice [pls insert number of NIS Directive after adoption] přijata na úrovni jednotlivých členských států, by se Bbezpečnostní rizika spojená s platebními transakcemi by se měla řešit i na úrovni poskytovatelů platebních služeb. Bezpečnostní opatření poskytovatelů platebních služeb musí být úměrná příslušným bezpečnostním rizikům. Měl by být zřízen mechanismus pravidelného podávání zpráv, jehož prostřednictvím by poskytovatelé platebních služeb každoročně podávali příslušným orgánům aktuální informace o zjištěných bezpečnostních rizicích a (dalších) opatřeních přijatých v reakci na tato rizika. Dále, aby se zajistilo, že škody vzniklé jiným poskytovatelům platebních služeb a platebním systémům, jako je vážné narušení platebního systému, a škody vzniklé uživatelům budou minimální, musí mít poskytovatelé platebních služeb povinnost jakýkoliv závažný provozní a bezpečnostní incident bez zbytečného odkladu oznámit příslušnému orgánu domovského členského státu na základě této směrnice, který posoudí význam incidentu pro ostatní orgány a na základě tohoto posouzení oznámí významné podrobné informace o oznámeném incidentu orgánu EBA a ECB, která informuje příslušné orgány ostatních členských států a ESCB.“
--	---

Text navrhovaný Komisí

Změny navrhované ECB ⁽¹⁾

Odůvodnění

Viz změna č. 31.

Změna č. 3

18. bod odůvodnění

„(18) Od přijetí směrnice 2007/64/ES se objevily nové druhy platebních služeb, zejména v oblasti internetových plateb. Především vznikli poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana, kteří spotřebitelům a obchodníkům nabízejí tzv. služby iniciování platby, často aniž by finanční prostředky, které mají být převedeny, byly v jejich držení. Tyto služby umožňují provádět platby v rámci elektronického obchodování prostřednictvím softwarového mostu mezi internetovými stránkami obchodníka a platformou pro internetové bankovníctví spotřebitele s cílem iniciovat platby po internetu formou úhrad nebo inkas. Poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana nabízejí obchodníkům i spotřebitelům levnější způsob placení, než je platba kartou, a nabízejí spotřebitelům možnost nakupovat online i v případě, že nevlastní kreditní kartu. Jelikož se však na poskytovatele platebních služeb jednající jako třetí strana v současnosti nevztahuje směrnice 2007/64/ES, nejsou nutně pod dohledem příslušného orgánu ani se neřídí požadavky směrnice 2007/64/ES. To vyvolává řadu právních problémů v oblastech, jako je ochrana spotřebitele, bezpečnost, odpovědnost, jakož i hospodářská soutěž a ochrana údajů. Nová pravidla by tedy měla na tyto problémy reagovat.“

„(18) Od přijetí směrnice 2007/64/ES se objevily nové druhy platebních služeb, zejména v oblasti internetových plateb. Především vznikli poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana, kteří spotřebitelům, a obchodníkům **a jiným uživatelům platebních služeb** nabízejí tzv. služby iniciování platby **nebo služby informování o účtu**, často aniž by finanční prostředky, které mají být převedeny, byly v jejich držení. Tyto **Služby iniciování platby** umožňují provádět platby v rámci elektronického obchodování ~~prostřednictvím softwarového mostu mezi internetovými stránkami obchodníka a platformou pro internetové bankovníctví spotřebitele s cílem iniciovat platby po internetu formou úhrad nebo inkas~~ **tak, že na žádost klienta dojde k iniciaci platebního příkazu týkajícího se účtu vedeného u jiného poskytovatele platebních služeb například prostřednictvím spojení na platformu pro internetové bankovníctví klienta nebo vydáním platebního prostředku. Služby informování o účtu poskytují plátcům konsolidované informace o jednom nebo více účtech plátce vedených u jednoho nebo více jiných poskytovatelů platebních služeb. Poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana mohou také poskytovat služby iniciování platby i služby informování o účtu.** Poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana nabízejí obchodníkům i spotřebitelům levnější způsob placení, než je ~~jsou tradiční platbya kartou~~, a nabízejí spotřebitelům možnost nakupovat online i v případě, že nevlastní kreditní kartu. Jelikož se však na poskytovatele platebních služeb jednající jako třetí strana v současnosti nevztahuje směrnice 2007/64/ES, nejsou nutně pod dohledem příslušného orgánu ani se neřídí požadavky směrnice 2007/64/ES. To vyvolává řadu právních problémů v oblastech, jako je ochrana spotřebitele, bezpečnost, odpovědnost, jakož i hospodářská soutěž a ochrana údajů. Nová pravidla by tedy měla na tyto problémy reagovat.“

Odůvodnění

ECB navrhuje popsat veškeré typy poskytovatelů platebních služeb jednající jako třetí strana v jednom bodě odůvodnění, a proto byly 18. a 26. bod odůvodnění spojeny a odkazuje se zde také na poskytovatele platebních služeb jednající jako třetí strana vydávající platební prostředky, např. debetní nebo kreditní karty. V důsledku zahrnutí kreditní karty ECB navrhuje odstranit příklad alternativy těchto karet. Kromě toho je vyjádřena možnost, že služby informování o účtu by mohly být poskytovány současně se službami iniciování platby.

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
------------------------	-------------------------------------

Změna č. 4

26. bod odůvodnění

„(26) Spolu s technickým rozvojem se v posledních letech objevila rovněž řada vzájemně se doplňujících služeb, například podávání informací o účtu či služba sloučení účtů. Na tyto služby by se měla směrnice rovněž vztahovat, aby byla spotřebitelům poskytnuta odpovídající ochrana a právní jistota, pokud jde o jejich status.“	„(26) Spolu s technickým rozvojem se v posledních letech objevila rovněž řada vzájemně se doplňujících služeb, například podávání informací o účtu či služba sloučení účtů. Na tyto služby by se měla směrnice rovněž vztahovat, aby byla spotřebitelům poskytnuta odpovídající ochrana a právní jistota, pokud jde o jejich status.“
---	--

Odůvodnění

Tento bod odůvodnění byl spojen s 18. bodem odůvodnění (viz změna č. 3).

Změna č. 5

51. bod odůvodnění

„(51) Je nezbytné zavést kritéria, na jejichž základě má být poskytovatelům platebních služeb jednajícím jako třetí strana povolen přístup k informacím o dostupnosti peněžních prostředků na účtu uživatele platebních služeb vedeném u jiného poskytovatele platebních služeb a použití takových informací. Jak poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana, tak poskytovatelé platebních služeb spravující účet uživatele platební služby by měli zejména splňovat požadavky na nutnou ochranu údajů a bezpečnostní požadavky stanovené nebo uvedené v této směrnici nebo obsažené v pokynech EBA. Plátcí by měli k přístupu poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strana k jejich účtu dát výslovný souhlas a být řádně informováni o rozsahu takového přístupu. Aby se mohli rozvíjet i jiní poskytovatelé platebních služeb, kteří nemohou přijímat vklady, je nutné, aby jim úvěrové instituce poskytovaly informace o dostupnosti peněžních prostředků v případě, že plátcé dal souhlas s postoupením těchto informací poskytovateli platebních služeb, který je vydavatelem daného platebního prostředku.“	„(51) Je nezbytné zavést kritéria, na jejichž základě má být poskytovatelům platebních služeb jednajícím jako třetí strana povolen přístup k informacím o dostupnosti peněžních prostředků na účtu uživatele platebních služeb vedeném u jiného poskytovatele platebních služeb a použití takových informací. Jak poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana, tak poskytovatelé platebních služeb spravující účet uživatele platební služby by měli zejména splňovat požadavky na nutnou ochranu údajů a bezpečnostní požadavky stanovené nebo uvedené v této směrnici nebo obsažené v pokynech EBA. Plátcí Uživatelé platebních služeb by měli k přístupu poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strana k jejich účtu dát výslovný souhlas a být řádně informováni o rozsahu takového přístupu. Aby se mohli rozvíjet i jiní noví poskytovatelé platebních služeb, kteří nemohou přijímat vklady nedrží peněžní prostředky plátce, je nutné, aby jim úvěrové instituce poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet, poskytovaly poskytovatelům platebních služeb jednajícím jako třetí strana informace o dostupnosti peněžních prostředků v případě, že plátcé uživatel platebních služeb dal souhlas s postoupením těchto informací poskytovateli platebních služeb jednajícímu jako třetí strana, který je vydavatelem daného platebního prostředku.“
--	---

Odůvodnění

Redakční vysvětlení dotčených stran.

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
Změna č. 6	
52. bod odůvodnění	
„(52) Práva a povinnosti uživatelů a poskytovatelů platebních služeb by měly být odpovídajícím způsobem upraveny, aby zohledňovaly zapojení poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana do dané transakce při každém použití služby iniciování platby. Především vyvážené rozdělení odpovědnosti mezi poskytovatele platebních služeb spravujícího účet a poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, který se na transakci podílí, by mělo tyto subjekty motivovat k tomu, aby přijaly odpovědnost za příslušné části transakce, které jsou pod jejich kontrolou, a v případě incidentu jasně označily odpovědnou stranu. V případě podvodu nebo sporu by poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana měli mít výslovnou povinnost poskytnout plátcí a poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet záznamy o daných transakcích a informace týkající se povolení k daným transakcím.“	„(52) Práva a povinnosti uživatelů a poskytovatelů platebních služeb by měly být odpovídajícím způsobem upraveny, aby zohledňovaly zapojení poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana do dané transakce při každém použití služby iniciování platby. Především vyvážené rozdělení odpovědnosti mezi poskytovatele platebních služeb spravujícího účet a poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, který se na transakci podílí, by mělo tyto subjekty motivovat k tomu, aby přijaly odpovědnost za příslušné části transakce, které jsou pod jejich kontrolou, a v případě incidentu jasně označily odpovědnou stranu. V případě podvodu nebo sporu by poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana měli mít výslovnou povinnost poskytnout plátcí uživatelům platebních služeb a poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet záznamy o daných transakcích a informace týkající se povolení k daným transakcím, a důkaz, že uživatelé platebních služeb byli ověřeni.“

Odůvodnění

Viz změna č. 19 a 24.

Změna č. 7	
57. bod odůvodnění	
„(57) Tato směrnice by měla stanovit pravidla pro vrácení prostředků, která by chránila spotřebitele v případě, že provedená platební transakce překračuje částku, kterou bylo možné rozumně očekávat. Aby nedošlo k finančnímu znevýhodnění plátce, je nutné zajistit, aby dnem valuty připsání vrácené částky byl vždy nejpozději den, kdy byla odpovídající částka z jeho účtu odepsána. V případě inkas by poskytovatelé platebních služeb měli mít možnost nabídnout svým zákazníkům ještě příznivější podmínky, podle nichž by zákazníci měli mít bezpodmínečné právo na vrácení prostředků ze všech sporných platebních transakcí. Toto bezpodmínečné právo na vrácení prostředků zaručující nejvyšší stupeň ochrany spotřebitele však není odůvodněné v případech, kdy obchodník již plnění ze smlouvy poskytl a příslušné zboží nebo služby již byly spotřebovány. V případech, kdy uživatel požaduje vrácení peněžních prostředků z platební transakce, by se práva na vrácení peněžních prostředků neměla dotknout odpovědnosti plátce vůči příjemci vyplývající ze vztahu, na jehož základě byla transakce provedena, např. za zboží nebo služby, jež byly objednány, spotřebovány nebo oprávněně vyúčtovány, ani oprávnění uživatele zrušit platební příkaz.“	„(57) Tato směrnice by měla stanovit pravidla pro vrácení prostředků, která by chránila spotřebitele v případě, že provedená platební transakce překračuje částku, kterou bylo možné rozumně očekávat. Aby nedošlo k finančnímu znevýhodnění plátce, je nutné zajistit, aby dnem valuty připsání vrácené částky byl vždy nejpozději den, kdy byla odpovídající částka z jeho účtu odepsána. V případě inkas by poskytovatelé platebních služeb měli mít možnost nabídnout svým zákazníkům ještě příznivější podmínky, podle nichž by zákazníci měli mít bezpodmínečné právo na vrácení prostředků ze všech sporných platebních transakcí. Toto bezpodmínečné právo na vrácení prostředků zaručující nejvyšší stupeň ochrany spotřebitele však není odůvodněné v případech, kdy obchodník již plnění ze smlouvy poskytl a příslušné zboží nebo služby již byly spotřebovány. Pro určité druhy zboží nebo služeb však toto bezpodmínečné právo na vrácení prostředků nemusí být vhodné. Bylo by proto možné uvažovat o možnosti zavedení inkas bez práva na vrácení prostředků, avšak pouze v případě zboží nebo služeb, které Komise vymezí v seznamu, a s výslovným souhlasem plátce. V případech, kdy uživatel požaduje vrácení peněžních prostředků z platební transakce, by se práva na vrácení peněžních prostředků neměla dotknout odpovědnosti plátce vůči příjemci vyplývající ze vztahu, na jehož základě byla transakce provedena, např. za zboží nebo služby, jež byly objednány, spotřebovány nebo oprávněně vyúčtovány, ani oprávnění uživatele zrušit platební příkaz.“

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
------------------------	-------------------------------------

Odůvodnění

Pokud jsou práva na vrácení peněžních prostředků závislá na příslušném nákupu, vyvolává to obavy ohledně ochrany soukromí, jakož i obavy, pokud se týká účinnosti a nákladů. Přijetí tohoto návrhu by pravděpodobně znamenalo, že neomezené právo na vrácení peněžních prostředků podle stávajícího inkasního schématu SEPA by již nebylo povoleno, což by znamenalo zhoršení podmínek pro spotřebitele. ECB by navrhovala jako obecné pravidlo zavést bezpodmínečné právo na vrácení peněžních prostředků po dobu osmi týdnů pro veškerá spotřebitelská inkasa. Dlužníci a věřitelé by měli mít možnost se pro určité druhy zboží a služeb určené pro přímou spotřebu, které jsou uvedeny v seznamu, jednotlivě výslovně dohodnout, že se bezpodmínečné právo na vrácení peněžních prostředků neuplatní. Tento seznam by Komise mohla stanovit aktem v přenesené pravomoci.

Změna č. 8

80. bod odůvodnění

„(80) Při zajišťování jednotného uplatňování této směrnice by se Komise měla moci spolehnout na odborné znalosti a podporu EBA, jehož úkolem by mělo být vypracovat pokyny a připravit regulační technické normy pro bezpečnostní aspekty platebních služeb, a na spolupráci mezi členskými státy v oblasti poskytování služeb a usazování platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení, v jiných členských státech. Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat tyto regulační technické normy. Tyto konkrétní úkoly jsou plně v souladu s úlohou a povinnostmi EBA definovanými v nařízení (EU) č. 1093/2010, kterým byl orgán EBA zřízen.“	„(80) Při zajišťování jednotného uplatňování této směrnice by se Komise měla moci spolehnout na odborné znalosti a podporu EBA, jehož úkolem by mělo být v úzké spolupráci s ECB vypracovat pokyny a připravit regulační technické normy pro bezpečnostní aspekty platebních služeb, a nake spolupráci mezi členskými státy v oblasti poskytování služeb a usazování platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení, v jiných členských státech. Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat tyto regulační technické normy. Tyto konkrétní úkoly jsou plně v souladu s úlohou a povinnostmi EBA definovanými v nařízení (EU) č. 1093/2010, kterým byl orgán EBA zřízen.“
--	--

Odůvodnění

Do pravomoci centrálních bank patří i bezpečnostní aspekty platebních služeb. ECB dobrovolně zavedla úzkou spolupráci s orgány dohledu nad poskytovateli platebních služeb ve fóru SecuRe Pay Forum. Tato úspěšná spolupráce by měla být formalizována. Stávající návrh neobsahuje žádné regulační technické normy; odkaz na ně by proto měl být vypuštěn.

Změna č. 9

Článek 2

„1. Tato směrnice se vztahuje na platební služby poskytované v rámci Unie, kdy se jak poskytovatel platebních služeb plátce, tak i poskytovatel platebních služeb příjemce, nebo jediný poskytovatel platebních služeb v dané platební transakci nacházejí na území Unie. Článek 78 a hlava III se rovněž použijí na platební transakce, kdy se na území Unie nachází pouze jeden z poskytovatelů platebních služeb, a to ve vztahu k těm částem platební transakce, které jsou prováděny v Unii.	„1. Tato směrnice se vztahuje na platební služby poskytované v rámci Unie, kdy se jak poskytovatel platebních služeb plátce, tak i poskytovatel platebních služeb příjemce, nebo jediný poskytovatel platebních služeb v dané platební transakci nacházejí na území Unie. Článek 78 a hlava III hlava III a hlava IV se s výjimkou článku 72 a čl. 74 odst. 1 rovněž použijí na platební transakce, kdy se na území Unie nachází pouze jeden z poskytovatelů platebních služeb, a to ve vztahu k těm částem platební transakce, které jsou prováděny v Unii.
2. Hlava III se vztahuje na platební služby v jakékoli měně. Hlava IV se vztahuje na platební služby uskutečňované v eurech nebo v měně některého z členských států mimo eurozónu.“	2. Hlava III a hlava IV se vztahují na platební služby v jakékoli měně. Hlava IV se vztahuje na platební služby uskutečňované v eurech nebo v měně některého z členských států mimo eurozónu.

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
------------------------	-------------------------------------

Odůvodnění

S cílem zajistit komplexní ochranu uživatelů platebních služeb by se ustanovení o transparentnosti a datu valuty částky, jakož i ustanovení o právech a povinnostech týkajících se poskytování a používání platebních služeb měla vztahovat na transakce, v nichž se pouze jeden poskytovatel platebních služeb nachází v Unii, a to ve vztahu k těm částem transakce, jež jsou prováděny v Unii.

Změna č. 10

Čl. 4 odst. 32

„32. „službou iniciování platby“ platební služba umožňující přístup k platebnímu účtu, kterou poskytuje poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana a která umožňuje aktivní účast plátce na iniciování platby nebo využití softwaru poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, případně použití platebního nástroje plátcem či příjemcem k předání bezpečnostních údajů plátce poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet;“	„32. „službou iniciování platby“ platební služba za účelem iniciování umožňující přístup k platebnímu účtu příkazu , kterou na žádost plátce poskytuje poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana ve vztahu k účtu vedenému u jiného a která umožňuje aktivní účast plátce na iniciování platby nebo využití softwaru poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, případně použití platebního nástroje plátcem či příjemcem k předání bezpečnostních údajů plátce poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet;“
--	--

Odůvodnění

Je třeba, aby tato definice byla co možná nejjednodušší a flexibilní, aby se vztahovala i na budoucí řešení. V definici by neměly být žádné požadavky ani odkazy na konkrétní technologie.

Změna č. 11

Čl. 4 odst. 33

„33. „službou informování o účtu“ platební služba, v rámci které jsou uživatelům platebních služeb poskytovány konsolidované a uživatelsky přívětivé informace o jednom a více platebních účtech uživatele platebních služeb vedených u jednoho a více poskytovatelů platebních služeb spravujících účet;“	„33. „službou informování o účtu“ platební služba, kte rou poskytuje poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana a která spočívá v poskytování konsolidovaných informací o jednom nebo více platebních účtech, jež má uživatel platebních služeb vedeny u jednoho či více jiných poskytovatelů platebních služeb v rámci které jsou uživatelům platebních služeb poskytovány konsolidované a uživatelsky přívětivé informace o jednom a více platebních účtech uživatele platebních služeb vedených u jednoho a více poskytovatelů platebních služeb spravujících účet;“
--	--

Odůvodnění

Je třeba, aby tato definice byla co možná nejjednodušší a flexibilní, aby se vztahovala i na budoucí řešení. V definici by neměly být žádné požadavky ani odkazy na konkrétní technologie.

Změna č. 12

Čl. 4 odst. 39 až 43 (nové)

Text neexistuje	„39. „akceptací platebních transakcí“ platební služba, kterou poskytuje poskytovatel platebních služeb, který s příjemcem uzavírá smlouvu o přijímání a zpracování jeho platebních transakcí iniciovaných platebním prostředkem plátce, což vede k převodu peněžních prostředků příjemci; služba by mohla obsahovat ověření, autorizaci a jiné služby související s řízením finančních toků příjemce bez ohledu na to, zda poskytovatel platebních služeb má k dispozici platební prostředky jménem příjemce;“
-----------------	--

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
	40. „vydáváním platebních prostředků“ platební služba, kde poskytovatel platebních služeb plátcí přímo či nepřímo poskytuje platební prostředek k iniciování, zpracování a vypořádání jeho platebních transakcí; 41. „úhradou“ vnitrostátní nebo přeshraniční platební služba za účelem připsání částky na platební účet příjemce prostřednictvím platební transakce nebo řady platebních transakcí z platebního účtu plátce provedených na základě pokynů plátce poskytovatelem platebních služeb, u něhož má plátce veden platební účet; 42. „přeshraniční transakcí“ elektronicky zpracovávaná platební transakce iniciovaná z podnětu plátce nebo prostřednictvím příjemce, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí v různých členských státech; 43. „vnitrostátní platbou“ elektronicky zpracovávaná platební transakce iniciovaná z podnětu plátce nebo příjemce nebo prostřednictvím příjemce, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí v témže členském státě.“

Odůvodnění

Měly by být doplněny definice pojmů „vydávání platebních prostředků“ a „akceptace platebních transakcí“ s cílem zajistit, aby se navrhovaná směrnice vztahovala na všechny poskytovatele zabývající se platebními službami, jak je uvedeno v příloze I. Tyto definice by měly být uvedeny do souladu s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o mezibankovních poplatcích za platební transakce založené na kartách (COM(2013) 550/3); 2013/0265.

Měla by být doplněna definice pojmu „úhrada“, neboť se jedná o jeden z klíčových platebních prostředků v rámci shora uvedeného navrhovaného nařízení. Vložená definice je v souladu s nařízením SEPA. Zavedením definic pojmů „přeshraniční platba“ a „vnitrostátní platba“ by měla být navrhovaná směrnice jednoznačnější.

Změna č. 13

Čl. 9 odst. 1 úvodní odstavce

„1. Členské státy nebo příslušné orgány vyžadují, aby platební instituce, která provádí jakékoli platební služby a která se současně zabývá jinými obchodními činnostmi uvedenými v čl. 17 odst. 1 písm. c), chránila peněžní prostředky, které obdržela od uživatelů platebních služeb nebo prostřednictvím jiného poskytovatele platebních služeb za účelem provedení platebních transakcí, tímto způsobem:“	„1. Členské státy nebo příslušné orgány vyžadují, aby platební instituce, která provádí jakékoli platební služby a která se současně zabývá jinými obchodními činnostmi uvedenými v čl. 17 odst. 1 písm. c), chránila všechny peněžní prostředky, které obdržela od uživatelů platebních služeb nebo prostřednictvím jiného poskytovatele platebních služeb za účelem provedení platebních transakcí, tímto způsobem:“
---	--

Odůvodnění

V souladu s cílem harmonizovat požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků ECB navrhuje alternativní text, aby byla zajištěna přiměřená ochrana peněžních prostředků uživatele platebních služeb u všech platebních institucí bez ohledu na to, zda se zabývají jinou obchodní činností.

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
Změna č. 14	
Čl. 12 odst. 1	
„1. Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané platební institucí pouze v případě, že tato platební instituce: (...) c) již nesplňuje podmínky pro udělení povolení nebo neinformuje příslušný orgán o významných změnách, k nimž v tomto ohledu došlo;“	„1. Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané platební institucí pouze v případě, že tato platební instituce: (...) c) již nesplňuje podmínky pro udělení povolení nebo neinformuje příslušný orgán o významných změnách, k nimž v tomto ohledu došlo, nebo neposkytne přesné statistické výkazy; “

Odůvodnění

Poskytování přesných statistických informací je zásadní pro sledování rizika souvisejícího s platebními institucemi.

Změna č. 15	
Čl. 25 odst. 2	
„2. Kromě toho členské státy umožní výměnu informací mezi příslušnými orgány a těmito subjekty: a) příslušnými orgány dalších členských států, které jsou odpovědné za udělování povolení a dohled nad platebními institucemi; b) Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států jakožto měnovými orgány a orgány dohledu a případně jinými veřejnoprávními orgány, které jsou odpovědné za dohled nad platebními a vypořádacími systémy; c) jinými relevantními orgány určenými podle této směrnice, směrnice 2005/60/ES a dalších právních předpisů Unie, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb, jako například právních předpisů týkajících se praní peněz a financování terorismu; d) orgánem EBA při výkonu jeho funkce spočívající v podílení se na jednotném a provázaném fungování mechanismů dohledu uvedených v čl. 1 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) č. 1093/2010.“	„2. Kromě toho členské státy umožní výměnu informací mezi příslušnými orgány a těmito subjekty: a) příslušnými orgány dalších členských států, které jsou odpovědné za udělování povolení a dohled nad platebními institucemi; b) Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států jakožto měnovými orgány a orgány dohledu a případně jinými veřejnoprávními orgány, které jsou odpovědné za dohled nad platebními a vypořádacími systémy; c) jinými relevantními orgány určenými podle této směrnice, směrnice 2005/60/ES a dalších právních předpisů Unie, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb, jako například právních předpisů týkajících se praní peněz a financování terorismu; d) orgánem EBA při výkonu jeho funkce spočívající v podílení se na jednotném a provázaném fungování mechanismů dohledu uvedených v čl. 1 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) č. 1093/2010, a je-li to vhodné; e) Europolem při výkonu jeho funkce donucovacího orgánu Unie, který odpovídá za napomáhání a koordinaci společného přístupu příslušných policejních orgánů členských států při boji proti organizované a jiné závažné trestné činnosti a terorismu včetně padělání eura a padělání peněz a jiných platebních prostředků.“

Odůvodnění

S ohledem na své pravomoci a odborné znalosti v oblasti vyšetřování a koordinace boje proti mj. padělání eura, padělání a jiné závažné finanční trestné činnosti zahrnující platební prostředky na úrovni Unie by měl být Europol doplněn jako další orgán, s nímž by si příslušné orgány mohly vyměňovat informace. Viz příloha rozhodnutí Rady 2009/371/JHA ⁽³⁾.

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
Změna č. 16	
Čl. 27 odst. 5 písm. a) (nový)	
Text neexistuje	„5. a) Na fyzické a právnické osoby, které vykonávají obchodní činnost uvedenou v bodě 7 přílohy I se nevztahuje žádná výjimka.“
Odůvodnění	
S ohledem na to, že poskytovatelé platebních služeb spravující účet musejí poskytovat přístup poskytovatelům platebních služeb jednajícím jako třetí strana, mohla by možnost udělení výjimky poskytovatelům platebních služeb jednajícím jako třetí strana z požadavků v oblasti dohledu způsobit nepředvídatelná rizika. Služby, které poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana nabízejí, jsou kromě toho obvykle poskytovány po internetu, a nejsou tedy omezeny na jediný členský stát. Poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana by proto neměli mít možnost získat výjimku.	
Změna č. 17	
Čl. 35 odst. 2	
„2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků mohou členské státy částky zvýšit až na 500 EUR.“	„2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků mohou členské státy částky zvýšit až na 500 EUR.“
Odůvodnění	
V případě vnitrostátních platebních transakcí, tj. transakcí, které nejsou přeshraniční, se nejeví jako nezbytné, aby členskými státy nebo jejich příslušnými orgány bylo umožněno, aby mohly zásadně upravovat maximální výši plateb uvedenou v čl. 35 odst. 1 s ohledem na výjimku pro platební prostředky nízké hodnoty. Umožnění této úpravy by kromě toho vedlo k velmi rozdílným vnitrostátním úpravám výjimek, což je v rozporu s cílem integrovaného a harmonizovaného evropského trhu pro malé platby.	
Změna č. 18	
Článek 39	
„d) případnou částku veškerých poplatků za platební transakci, případně včetně jejich rozpisu.“	„d) případnou částku veškerých poplatků za platební transakci, které mají být poskytovateli platebních služeb jednajícímu jako třetí strana zaplacený za transakci, případně včetně jejich rozpisu částek těchto poplatků.“
Odůvodnění	
Toto doplnění objasňuje, že pokud se týká poplatků, budou poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana oprávněni podrobně uvádět pouze své vlastní poplatky, nikoli poplatky účtované poskytovatelem platebních služeb spravujícím účet.	
Změna č. 19	
Článek 40	
„Je-li platební příkaz iniciován vlastním systémem poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, zpřístupní plátcí a poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet v případě podvodu nebo sporu referenční údaje transakce a informace o povolení.“	„Je-li platební příkaz iniciován vlastním systémem poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, zpřístupní plátcí a poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet v případě podvodu nebo sporu referenční údaje transakce a informace o povolení důkaz, že byla prokázána totožnost uživatele v souladu s čl. 58 odst. 2. “

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
------------------------	-------------------------------------

Odůvodnění

Vzhledem k tomu, že nadále již nebude docházet ke sdílení osobních bezpečnostních prvků, poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana musí v případě sporu nebo podvodu prokázat, že a) poskytovatel platebních služeb potvrdil poskytovateli platebních služeb jednajícímu jako třetí strana, že transakce byla autorizována, nebo že b) totožnost klienta byla nepochybně ověřena na základě osobních bezpečnostních prvků vydaných poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana.

Změna č. 20

Článek 41

„Ihned po přijetí platebního příkazu poskytovatel platebních služeb plátce způsobem stanoveným v čl. 37 odst. 1 poskytne nebo zpřístupní plátcí tyto údaje: [...]“	„Ihned po přijetí platebního příkazu poskytovatel platebních služeb plátce spravující účet způsobem stanoveným v čl. 37 odst. 1 poskytne nebo zpřístupní plátcí tyto údaje: [...]“
--	---

Odůvodnění

Tato změna objasňuje, že tento článek se vztahuje pouze na poskytovatele platebních služeb spravující účet, neboť povinnosti poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strany jsou již uvedeny v článku 39. To platí v situacích, kdy jsou zúčastněni poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana, jakož i v případě tradičních platebních služeb.

Změna č. 21

Čl. 45 odst. 5 písm. g) (nový)

Text neexistuje	„g) informace poskytovatele platebních služeb o právu uživatele platebních služeb blokovat jakoukoli službu iniciování platby z účtu uživatele platebních služeb nebo zavést pozitivní či negativní seznamy poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strana.“
-----------------	---

Odůvodnění

Uživatelé platebních služeb budou moci svá práva blokovat službu iniciování plateb nebo zavést pozitivní či negativní seznamy konkrétních poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strana, která jsou zakotvena v navrhovaném článku 59 (nový), vykonávat pouze tehdy, pokud jsou odpovídajícím způsobem informováni.

Změna č. 22

Čl. 54 odst. 1

„1. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, mohou se uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb dohodnout, že se zcela nebo zčásti nepoužijí ustanovení čl. 55 odst. 1, čl. 57 odst. 3 a článků 64, 66, 67, 68, 71 a 80. Uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb se rovněž mohou dohodnout na odlišné lhůtě, než jakou stanoví článek 63.“	„1. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, mohou se uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb dohodnout, že se zcela nebo zčásti nepoužijí ustanovení čl. 55 odst. 1, čl. 57 odst. 3 a článků 59 , 64, 66, 67, 68, 71 a 80. Uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb se rovněž mohou dohodnout na odlišné lhůtě, než jakou stanoví článek 63.“
---	---

Odůvodnění

Viz odůvodnění změny č. 26.

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
Změna č. 23 Čl. 56 odst. 2	
„2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků je mohou zvýšit až na 500 EUR.“	„2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků je mohou zvýšit až na 500 EUR.“

Odůvodnění

V případě vnitrostátních platebních transakcí, tj. transakcí, které nejsou přeshraniční, se nejeví jako nezbytné, aby členskými státy nebo jejich příslušnými orgány bylo umožněno, aby mohly zásadně upravovat maximální výši plateb uvedenou v čl. 56 odst. 1 s ohledem na výjimku pro platební prostředky nízké hodnoty. Umožnění této úpravy by kromě toho vedlo k velmi rozdílným vnitrostátním úpravám výjimek, což je v rozporu s cílem integrovaného a harmonizovaného evropského trhu pro malé platby.

Změna č. 24 Článek 58	
„1. Členské státy zajistí plátcům právo využít poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana k získání platebních služeb umožňujících přístup k platebním účtům podle bodu 7 přílohy I. 2. V případě, kdy poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana byl plátcem autorizován k poskytnutí platebních služeb podle odstavce 1, má tyto povinnosti: a) zajistit, aby osobní bezpečnostní prvky uživatele platebních služeb nebyly přístupné jiným osobám; b) jednoznačně prokázat svou totožnost poskytovateli či poskytovatelům platebních služeb spravujícím účet majitele účtu;	„1. Členské státy zajistí plátcům uživatelům platebních služeb právo využít poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana k získání platebních služeb umožňujících založených na přístupu k platebním účtům podle bodu 7 přílohy I. 2. V případě, kdy poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana byl plátcem uživatel platebních služeb autorizován k poskytnutí platebních služeb podle odstavce 1, má tyto povinnosti: a) zajistit, aby osobní bezpečnostní prvky uživatele platebních služeb nebyly přístupné jiným osobám silné ověření klienta za účelem iniciace plateb nebo přístupu k informacím o účtu pomocí: i. bezpečného přesměrování uživatele platebních služeb na poskytovatele platebních služeb spravujícího účet za účelem takového ověření; nebo ii. vydání vlastních osobních bezpečnostních prvků za účelem tohoto ověření. Poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana nesmí získat osobní bezpečnostní prvky uživatele platební služby vydané poskytovatelem platebních služeb spravujícím účet. b) jednoznačně prokázat svou totožnost poskytovateli či poskytovatelům platebních služeb spravujícím účet majitele účtu uživatele platební služby;

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
c) neskladovat citlivé údaje o platbách ani osobní bezpečnostní údaje uživatele platební služby. 3. Pokud v případě služby iniciování platby poskytovatel platebních služeb spravující účet obdrží platební příkaz plátce prostřednictvím služeb poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, okamžitě tohoto poskytovatele uvědomí o přijetí platebního příkazu a poskytne mu informace o tom, zda má k provedení konkrétní platební transakce dostatek peněžních prostředků. 4. Poskytovatelé platebních služeb spravující účet musí s platebními příkazy předanými prostřednictvím služeb poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana nakládat tak, aniž by se dopouštěli jakékoli diskriminace z jiných než objektivních důvodů, pokud jde o dobu provedení a prioritu platebních příkazů, které jim předal přímo sám plátce.“	c) neskladovat citlivé údaje o platbách ani osobní bezpečnostní údaje uživatele platební služby získané při přístupu k platebnímu účtu uživatelů platebních služeb s výjimkou informací pro identifikaci platby iniciované poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana, kterými je například referenční číslo, IBAN plátce a příjemce, částka transakce, jiné referenční informace a informace ze zúčtovacího systému, a žádné údaje nevyužívat pro jiné účely, než pro účely výslovně vyžádané uživatelem platební služby. 3. Členské státy zajistí, že poskytovatelé platebních služeb spravující účet poskytnou zařízení pro předávání platebních příkazů od poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strana a pro přijímání přesměrování uvedeného v odst. 2 tohoto článku. 4.3. Pokud je v případě služby iniciování platby platební příkaz předáván prostřednictvím služeb poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, poskytovatel platebních služeb spravující účet obdrží platební příkaz plátce prostřednictvím služeb poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, okamžitě tohoto poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana uvědomí o přijetí doručení platebního příkazu a poskytne mu informace o tom, zda má k provedení konkrétní platební transakce dostatek peněžních prostředků. 5.4. Poskytovatelé platebních služeb spravující účet musí s platebními příkazy předanými prostřednictvím služeb poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana nakládat tak, aniž by se dopouštěli jakékoli diskriminace z jiných než objektivních důvodů, pokud jde o dobu provedení a prioritu platebních příkazů, které jim předal přímo sám plátce. 6. Členské státy zajistí, že poskytovatelé platebních služeb spravující účet nabízejí bezpečné standardizované rozhraní pro platební služby třetí strany na základě přístupu k platebním účtům, je-li toto rozhraní k dispozici. Evropský standard by měl vycházet z obecných pokynů, které orgán EBA v úzké spolupráci s ECB vymezil ve lhůtě [...] od vstupu této směrnice v platnost, a měl by zahrnovat alespoň technické a funkční specifikace pro předávání platebního příkazu mezi poskytovatelem platebních služeb spravujícím účet a poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana podle odst. 2 písm. a) bodu i) a pro jednoznačné prokázání totožnosti poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana podle odst. 2 písm. b).“

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
------------------------	-------------------------------------

Odůvodnění

Základní zásadou bezpečnosti informačních technologií je, že údaje, které se používají k ověření totožnosti uživatele platebních služeb, nejsou sdíleny s žádnou třetí osobou. Poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana by proto měli silné ověření klienta zajistit buď: a) bezpečným přesměrováním uživatele platebních služeb na jeho poskytovatele platebních služeb spravujícího účet; nebo b) vydáním vlastních osobních bezpečnostních prvků. Obě tyto možnosti by měly být součástí standardizovaného evropského technického rozhraní pro přístup k platebním účtům.

Toto bezpečné standardizované rozhraní pro přístup k informacím o platebních účtech pro poskytovatele platebních služeb jednající jako třetí strana by mělo vycházet z volného evropského standardu a po provedení návrhu by mělo všem poskytovatelům platebních služeb jednajícím jako třetí strana umožňovat přístup k platebním účtům všech poskytovatelů platebních služeb v Unii. Toto rozhraní by měl krátce po přijetí navrhované směrnice vymezit orgán EBA v úzké spolupráci s ECB a mělo by zahrnovat alespoň technické a funkční specifikace, jakož i související postupy.

Poskytovatelé služeb jednající jako třetí strana by kromě toho měli: a) ochraňovat osobní bezpečnostní prvky uživatele platebních služeb; b) jednoznačně prokázat svou totožnost poskytovateli či poskytovatelům platebních služeb spravujícím účet uživatele platebních služeb; c) zdržet se uchovávání údajů získaných při přístupu na platební účet uživatelů platebních služeb s výjimkou informací pro identifikaci platby iniciované poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana, kterými je například referenční číslo, IBAN plátce a příjemce, částka transakce, a d) žádné údaje nevyužívat pro jiné účely, než pro účely výslovně vyžádané plátcem.

Změna č. 25

Článek 59

<i>„Článek 59 Přístup k informacím o platebním účtu a jejich používání vydavatelem platebního prostředku jednajícím jako třetí strana</i>	<i>„Článek 59 Přístup k informacím o platebním účtu a jejich používání vydavatelem platebního prostředku jednajícím jako třetí strana</i>
1. Členské státy zajistí plátcí právo využít vydavatele platebního prostředku jednajícího jako třetí strana k získání služeb platebních karet. 2. Pokud plátce udělí vydavateli platebního prostředku jednajícímu jako třetí strana, který tento platební prostředek plátcí poskytl, souhlas se získáním informací o tom, zda je na konkrétním platebním účtu plátce dostatek peněžních prostředků k provedení konkrétní platební transakce, poskytovatel platebních služeb spravující účet v případě konkrétního platebního účtu tyto informace poskytne vydavateli platebního prostředku jednajícímu jako třetí strana bezprostředně po přijetí platebního příkazu plátce. 3. Poskytovatelé platebních služeb spravující účet musí s platebními příkazy předanými prostřednictvím služeb vydavatele platebního prostředku jednajícího jako třetí strana nakládat tak, aniž by se dopouštěli jakékoli diskriminace z jiných než objektivních důvodů, pokud jde o dobu provedení a prioritu platebních příkazů, které jim předal přímo sám plátce.“	1. Členské státy zajistí plátcí právo využít vydavatele platebního prostředku jednajícího jako třetí strana k získání služeb platebních karet. 2. Pokud plátce udělí vydavateli platebního prostředku jednajícímu jako třetí strana, který tento platební prostředek plátcí poskytl, souhlas se získáním informací o tom, zda je na konkrétním platebním účtu plátce dostatek peněžních prostředků k provedení konkrétní platební transakce, poskytovatel platebních služeb spravující účet v případě konkrétního platebního účtu tyto informace poskytne vydavateli platebního prostředku jednajícímu jako třetí strana bezprostředně po přijetí platebního příkazu plátce. 3. Poskytovatelé platebních služeb spravující účet musí s platebními příkazy předanými prostřednictvím služeb vydavatele platebního prostředku jednajícího jako třetí strana nakládat tak, aniž by se dopouštěli jakékoli diskriminace z jiných než objektivních důvodů, pokud jde o dobu provedení a prioritu platebních příkazů, které jim předal přímo sám plátce.“

Odůvodnění

Ustanovení tohoto článku o přístupu k informacím o platebním účtu a jejich používání poskytovatelem platební služby vydávajícím platební prostředky, např. platební karty, jednajícím jako třetí strana jsou v zásadě totožné s ustanoveními článku 58 o přístupu k informacím o platebním účtu a jejich používání poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana. S ohledem na tuto skutečnost by článek 59 mohl být vypuštěn bez jakéhokoli rizika, pokud se týká právní jistoty pro poskytovatele platebních služeb a pro plátce, kteří využívají jejich služeb.

Text navrhovaný Komisí

Změny navrhované ECB ⁽¹⁾

Článek 26

Článek 59 (nový)

Text neexistuje

„Článek 59 Plátce musí mít právo: i) dát pokyn svému poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet, aby blokoval jakékoli služby iniciování platby z platebního účtu plátce; ii) blokovat jakékoli služby iniciování platby iniciované jedním či více poskytovateli platebních služeb jednajícími jako třetí strana; nebo iii) autorizovat pouze služby iniciování platby iniciované jedním či více konkrétními poskytovateli platebních služeb jednajícími jako třetí strana.“

Odůvodnění

V souladu s ustanoveními o ochraně spotřebitele a zárukami pro uživatele platebních služeb, které jsou obsaženy ve 13. bodu odůvodnění a v čl. 5 odst. 3 písm. d) odrážka iii) nařízení SEPA, a s cílem zajistit právní soulad by měl být doplněn nový článek, který uživatelům platebních služeb zaručuje právo udělit jejich poskytovatelům platebních služeb pokyn, aby zavedli konkrétní pozitivní či negativní seznamy poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strana. Toto ustanovení by se však nemělo vztahovat na uživatele platebních služeb, kteří nejsou spotřebiteli (viz změna č. 22). Jelikož pokyny musí vycházet od plátce, nemělo by se toto ustanovení vztahovat na obecnou automatickou blokaci nebo na zahrnutí obecné blokace poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strana do podmínek nebo smluv poskytovatele platebních služeb.

Změna č. 27

Čl. 65 odst. 2

„2. Pokud je do transakce zapojen poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana, poskytovatel platebních služeb spravující účet částku neautorizované platební transakce vrátí a případně uvede platební účet, z něž byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k neautorizované platební transakci nedošlo. Poskytovatel platebních služeb spravující účet může od poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana požadovat finanční náhradu.“

„2. Pokud je do transakce zapojen poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana, poskytovatel platebních služeb spravující účet částku neautorizované platební transakce vrátí a případně uvede platební účet, z něž byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k neautorizované platební transakci nedošlo. Poskytovatel platebních služeb **jednající jako třetí strana poskytne poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet může od poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana požadovat finanční náhradu v souladu s článkem 82.**“

Odůvodnění

Z hlediska ochrany spotřebitele je přirozené, aby se plátce za účelem vrácení peněžních prostředků obracel na poskytovatele platebních služeb spravujícího účet, neboť ve vztahu s poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana může být jen jednorázově, např. při iniciaci platby. Poskytovatel platebních služeb spravující účet by poté mohl žádat náhradu od poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, pokud poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana neprokáže, že za chybu neodpovídá. Náhrada by se v případě poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana měla řídit stejnými pravidly jako v případě neprovedení nebo nesprávného či opožděného provedení platební transakce podle článku 80, jakož i právo na postih podle článku 82. Tato náhrada může být například k dispozici, pokud poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí osoba vydal vlastní bezpečnostní prvky, např. v případě platební karty.

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
------------------------	-------------------------------------

Změna č. 28

Čl. 66 odst. 1

„1. Odchylně od článku 65 může být plátce povinen nést ztrátu do maximální výše 50 EUR plynoucí z neautorizovaných platebních transakcí, která vyplývá z použití ztraceného nebo odcizeného platebního prostředku nebo ze zneužití platebního prostředku.

Plátce nese všechny ztráty plynoucí z neautorizovaných platebních transakcí, pokud vznikly v důsledku toho, že jednal podvodně nebo úmyslně či z důvodu hrubé nedbalosti nesplnil jednu nebo více jeho povinností podle článku 61. V těchto případech se maximální částka uvedená v odstavci 1 tohoto článku nepoužije. U plateb prostřednictvím komunikace na dálku platí, že pokud poskytovatel platebních služeb nepožaduje silné ověření klienta, nese v případě podvodného jednání finanční následky pouze plátce. Pokud příjemce nebo poskytovatel platebních služeb příjemce silné ověření klienta nepřijmou, vrátí peněžní prostředky ve výši způsobené finanční škody poskytovateli platebních služeb plátce.“

„1. Odchylně od článku 65 může být plátce povinen nést ztrátu do maximální výše 50 EUR plynoucí z neautorizovaných platebních transakcí, která vyplývá z použití ztraceného nebo odcizeného platebního prostředku nebo ze zneužití platebního prostředku.

Plátce nese všechny ztráty plynoucí z neautorizovaných platebních transakcí, pokud vznikly v důsledku toho, že jednal podvodně nebo úmyslně či z důvodu hrubé nedbalosti nesplnil jednu nebo více jeho povinností podle článku 61. V těchto případech se maximální částka uvedená v odstavci 1 tohoto článku nepoužije. ~~U plateb prostřednictvím komunikace na dálku platí, že pokud~~ poskytovatel platebních služeb nepožaduje silné ověření klienta, nese v případě podvodného jednání finanční následky pouze plátce. Pokud příjemce nebo poskytovatel platebních služeb příjemce silné ověření klienta nepřijmou, vrátí peněžní prostředky ve výši způsobené finanční škody poskytovateli platebních služeb plátce.“

Odůvodnění

Spotřebitelům by měla být zajištěna obdobná ochrana bez ohledu na způsob iniciování platby.

Změna č. 29

Čl. 67 odst. 1

„1. Členské státy zajistí, aby plátce měl u poskytovatele platebních služeb nárok na vrácení peněžních prostředků z autorizované platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím, která již byla provedena, pokud splněny tyto podmínky:

[...] V případě inkasa má plátce bezpodmínečné právo na vrácení peněžních prostředků ve lhůtách stanovených v článku 68, s výjimkou případů, kdy příjemce již splnil smluvní povinnosti a kdy plátce již přijal služby nebo již spotřeboval zboží. Na žádost poskytovatele platebních služeb příjemce spočívá důkazní břemeno k prokázání toho, že podmínky uvedené ve třetím pododstavci byly splněny, na příjemci.“

„1. Členské státy zajistí, aby plátce měl u poskytovatele platebních služeb nárok na vrácení peněžních prostředků z autorizované platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím, která již byla provedena, pokud splněny tyto podmínky:

[...] V případě inkasa má plátce bezpodmínečné právo na vrácení peněžních prostředků ve lhůtách stanovených v článku 68, ~~s výjimkou případů, kdy příjemce již splnil smluvní povinnosti a kdy plátce již přijal služby nebo již spotřeboval zboží.~~ **Komise však může akty v přenesené pravomoci zavést taxativní seznam zboží a služeb, které mohou být poskytnuty bez nároku na vrácení inkasovaných peněžních prostředků. Plátce a příjemce jsou povinni se jednotlivě dohodnout na nepřipustnosti vrácení inkasovaných peněžních prostředků v případě tohoto zboží a služeb, které jsou uvedeny v daném seznamu, a jednoznačně zmínit neexistenci bezpodmínečného práva na vrácení peněžních prostředků v příslušném pověření.** Na žádost poskytovatele platebních služeb příjemce spočívá důkazní břemeno k prokázání toho, že podmínky uvedené ve třetím pododstavci byly splněny, na příjemci.“

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
------------------------	-------------------------------------

Odůvodnění

Pokud jsou práva na vrácení peněžních prostředků závislá na příslušném nákupu, vyvolává to obavy ohledně ochrany soukromí, jakož i obavy, pokud se týká účinnosti a nákladů. Přijetí tohoto návrhu by pravděpodobně znamenalo, že neomezené právo na vrácení peněžních prostředků podle stávajícího inkasního schématu SEPA by již nebylo povoleno, což by znamenalo zhoršení podmínek pro spotřebitele. ECB navrhuje jako obecné pravidlo zavést bezpodmínečné právo na vrácení peněžních prostředků po dobu osmi týdnů pro veškerá spotřebitelská inkasa. Dlužníci a věřitelé by měli mít možnost se pro určité druhy zboží nebo služeb určené pro přímou spotřebu, které jsou uvedeny v seznamu, jednotlivě výslovně dohodnout, že se bezpodmínečné právo na vrácení peněžních prostředků neuplatní. Tento seznam by Komise mohla stanovit aktem v přenesené pravomoci.

Změna č. 30

Čl. 82 odst. 1

„1. Lze-li odpovědnost poskytovatele platebních služeb podle článku 80 přičíst jinému poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli, odškodní tento poskytovatel platebních služeb nebo zprostředkovatel první jmenovaného poskytovatele platebních služeb za všechny ztráty nebo částky uhrazené podle článku 80. Toto odškodnění se vztahuje i na případy, kdy některý z poskytovatelů platebních služeb nepoužije silné ověření klienta.“	„1. Lze-li odpovědnost poskytovatele platebních služeb podle článku 65 a článku 80 přičíst jinému poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli, odškodní tento poskytovatel platebních služeb nebo zprostředkovatel první jmenovaného poskytovatele platebních služeb za všechny ztráty nebo částky uhrazené podle článku 65 a článku 80. Toto odškodnění se vztahuje i na případy, kdy některý z poskytovatelů platebních služeb nepoužije silné ověření klienta.“

Odůvodnění

Právo na postih by se mělo uplatňovat i v případě neautorizovaných platebních transakcí. V zájmu zvýšení jednoznačnosti by bylo vhodné v navrhované směrnici vymezit definici pojmu „zprostředkovatel“.

Změna č. 31

Článek 85

<p>„Článek 85
Bezpečnostní požadavky a oznamování incidentů</p> <p>1. Poskytovatelé platebních služeb podléhají ustanovením směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací], a zejména požadavkům na řízení rizik a hlášení incidentů stanoveným v člancích 14 a 15 uvedené směrnice.</p> <p>2. Orgán jmenovaný podle čl. 6 odst. 1 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] neprodleně uvědomí příslušný orgán v domovském členském státě a orgán EBA o oznámených bezpečnostních incidentech týkajících se sítí a informací, které od poskytovatelů platebních služeb obdrží.</p> | <p>„Článek 85
Bezpečnostní požadavky a oznamování incidentů</p> <p>1. Poskytovatelé platebních služeb podléhají ustanovením směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací], a zejména požadavkům na řízení rizik a hlášení incidentů stanoveným v člancích 14 a 15 uvedené směrnice Poskytovatelé platebních služeb zavedou rámec pro řízení operačních rizik včetně bezpečnostních rizik, které souvisejí s platebními službami, jež poskytují; tento rámec zahrnuje vhodná opatření ke zmírnění těchto rizik a kontrolní mechanismy. V tomto rámci poskytovatelé platebních služeb vymezí a zachovávají postupy pro účinné řešení incidentů včetně klasifikace závažných incidentů.</p> <p>2. Orgán jmenovaný podle čl. 6 odst. 1 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] neprodleně uvědomí příslušný orgán v domovském členském státě a orgán EBA o oznámených bezpečnostních incidentech týkajících se sítí a informací, které od poskytovatelů platebních služeb obdrží V případě závažného provozního incidentu, včetně bezpečnostních incidentů, poskytovatelé platebních služeb o incidentu bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán v domovském členském státě na základě této směrnice.</p> |
|---|---|

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
3. Poté, co orgán EBA oznámení obdrží, případně uvědomí příslušné orgány ostatních členských států. 4. Kromě ustanovení čl. 14 odst. 4 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací], a pokud bezpečnostní incident může mít dopad na finanční zájmy uživatelů platebních služeb daného poskytovatele platebních služeb, je poskytovatel platebních služeb povinen uvědomit o incidentu bez zbytečného odkladu své uživatele platebních služeb a informovat je o možných opatřeních ke zmírnění rizika, která mohou ke zmírnění nepříznivých účinků incidentu na své straně přijmout.“	3. Poté, co orgán EBA doručení oznámení obdrží, případně uvědomí příslušné orgány ostatních členských států domovského členského státu na základě této směrnice posoudí význam incidentu pro ostatní orgány a na základě tohoto posouzení sdělí příslušné podrobné informace o oznámení incidentu orgánu EBA a Evropské centrální bance. 4. Po doručení oznámení orgán EBA vyrozumí příslušné orgány ostatních členských států na základě této směrnice. ECB vyrozumí ESCB o otázkách relevantních pro platební systémy a platební prostředky. 5.4. Kromě ustanovení čl. 14 odst. 4 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací], a pokud bezpečnostní incident může mít dopad na finanční zájmy uživatelů platebních služeb daného poskytovatele platebních služeb, je poskytovatel platebních služeb povinen uvědomit o incidentu bez zbytečného odkladu své uživatele platebních služeb a informovat je o možných opatřeních ke zmírnění rizika, která mohou ke zmírnění nepříznivých účinků incidentu na své straně přijmout. 6. Nejpozději do [vložit datum] orgán EBA v úzké spolupráci s ECB v souladu s postupem vymezeným v článku [vložit číslo] směrnice [vložit číslo směrnice] vydá obecné pokyny určené poskytovatelům platebních služeb, pokud se týká klasifikace závažných incidentů ve smyslu odstavce 1, obsahu, formátu a postupů pro oznamování incidentů ve smyslu odstavce 2, a dále určené příslušným orgánům na základě této směrnice, pokud se týká kritérií pro posouzení toho, která oznámení incidentů mají význam pro ostatní orgány a které podrobné údaje z oznámení incidentu se sdělí ostatním orgánům. 7. Orgán EBA v úzké spolupráci s ECB obecné pokyny uvedené v odstavci 6 pravidelně, nejméně však jednou za dva roky, přezkoumává. 8. Při vydávání a přezkumu obecných pokynů ve smyslu odstavce 6 může orgán EBA zohlednit prováděcí akt Komise v souladu s čl. 14 odst. 7 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] a standardy a/nebo specifikace, které pro sektory, jež se zabývají činností jinou než poskytování platebních služeb, vypracovala a zveřejnila Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací.“

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
------------------------	-------------------------------------

Odůvodnění

Orgány dohledu a ESCB jsou orgány příslušnými k vydávání obecných pokynů k řešení incidentů a oznámení incidentů, které jsou určeny poskytovatelům platebních služeb, jakož i k vydávání obecných pokynů pro sdílení oznámení incidentů mezi příslušnými orgány. Pokud by se na poskytovatele platebních služeb měla vztahovat směrnice o bezpečnosti sítí a informací, mohlo by to být v rozporu s úkoly orgánů dohledu a centrálních bank, a mělo by se tomu proto zamezit. S cílem zajistit přiměřenou míru souladu mezi jednotlivými legislativními akty specifickými pro určitý sektor by však mohly být zohledněny obecné pokyny, které pro jiné sektory vypracovává Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací, jakož i požadavky, které Komise vymezí ve svém prováděcím aktu v souladu s čl. 14 odst. 7 navrhované směrnice o bezpečnosti sítí a informací. Zmocnění k vydání obecných pokynů ke klasifikaci incidentů a hlášení incidentů je úzce spjato s požadavky vymezenými v tomto článku. ECB proto navrhuje, aby toto zmocnění bylo obsaženo v tomto článku, a nikoli v článku 86.

Změna č. 32

Článek 86

„Článek 86 Provádění a podávání zpráv	„Článek 86 Provádění a podávání zpráv
1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb podali orgánu jmenovanému podle čl. 6 odst. 1 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] jednou ročně aktualizované informace o posouzení operačních a bezpečnostních rizik spojených s platebními službami, které poskytují, a o přiměřenosti opatření ke zmírnění těchto rizik a kontrolních mechanismech zavedených v reakci na tato rizika. Orgán jmenovaný podle čl. 6 odst. 1 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] předá bez zbytečného odkladu kopii těchto informací příslušnému orgánu v domovském členském státě. 2. Aniž jsou dotčeny články 14 a 15 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací], orgán EBA v úzké spolupráci s ECB vytvoří pokyny k vypracování, provádění a sledování bezpečnostních opatření, v případě potřeby včetně procesů osvědčování. Mimo jiné zohlední normy a/ nebo specifikace zveřejněné Komisí podle čl. 16 odst. 2 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací]. 3. Orgán EBA v úzké spolupráci s ECB tyto pokyny pravidelně, nejméně však jednou za dva roky přezkoumává.	1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb podali příslušnému orgánu na základě této směrnice jmenovanému podle čl. 6 odst. 1 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] jednou ročně aktualizované informace o posouzení operačních a bezpečnostních rizik spojených s platebními službami, které poskytují, a o přiměřenosti opatření ke zmírnění těchto rizik a kontrolních mechanismech zavedených v reakci na tato rizika. Orgán jmenovaný podle čl. 6 odst. 1 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] předá bez zbytečného odkladu kopii těchto informací příslušnému orgánu v domovském členském státě. 2. Aniž jsou dotčeny články 14 a 15 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací], oOrgán EBA v úzké spolupráci s ECB vytvoří pokyny k vypracování, provádění a sledování bezpečnostních opatření, v případě potřeby včetně procesů osvědčování. Mimo jiné zohlední normy a/ nebo specifikace zveřejněné Komisí podle čl. 16 odst. 2 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací]. 3. Orgán EBA v úzké spolupráci s ECB tyto pokyny pravidelně, nejméně však jednou za dva roky přezkoumává.

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
4. Aniž jsou dotčeny články 14 a 15 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací], vydá orgán EBA pokyny, které poskytovatelům platebních služeb usnadní kvalifikovat významné incidenty a okolnosti, za nichž platební instituce musí bezpečnostní incident oznámit. Tyto pokyny se vydají do [insert date – two years of the date of entry into force of this Directive].“	4. Orgán EBA koordinuje sdílení informací v oblasti operačních a bezpečnostních rizik spojených s platebními službami s orgány příslušnými na základě této směrnice, ECB, orgány příslušnými na základě směrnice o bezpečnosti sítí a informací, případně s Agenturou Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací. Aniž jsou dotčeny články 14 a 15 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací], vydá orgán EBA pokyny, které poskytovatelům platebních služeb usnadní kvalifikovat významné incidenty a okolnosti, za nichž platební instituce musí bezpečnostní incident oznámit. Tyto pokyny se vydají do [insert date – two years of the date of entry into force of this Directive].“

Odůvodnění

Požadavky na podávání zpráv o operačních a bezpečnostních rizicích by měly vymezovat a posuzovat orgány obezřetnostního dohledu a centrální banky. Informace lze sdílet s Agenturou Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací nebo s orgány příslušnými na základě směrnice o bezpečnosti sítí a informací, přičemž orgán EBA je orgánem příslušným k provádění koordinace.

Změna č. 33

Článek 87

„1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb použil v případě, kdy plátce iniciuje elektronickou platební transakci, silné ověření klienta, ledaže pokyny orgánu EBA v tomto ohledu povolují na základě rizika spojeného s poskytovanou platební službou zvláštní výjimky. Toto ustanovení se vztahuje i na poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, pokud iniciuje platební transakci jménem plátce. Jedná-li poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana jménem uživatele platebních služeb, poskytovatel platebních služeb spravující účet mu umožní spoléhat na jeho metody ověření. 2. Pokud poskytovatel platebních služeb poskytuje služby uvedené v bodě 7 přílohy I, prokáže svou totožnost poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet majitele účtu.“	„1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb použil v případě, kdy plátce iniciuje elektronickou platební transakci, silné ověření klienta, ledaže pokyny orgánu EBA v tomto ohledu povolují na základě rizika spojeného s poskytovanou platební službou zvláštní výjimky. Toto ustanovení se vztahuje i na poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, pokud iniciuje platební transakci jménem plátce. Jedná-li poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana jménem uživatele platebních služeb, poskytovatel platebních služeb spravující účet mu umožní spoléhat na jeho metody ověření. 2. Pokud poskytovatel platebních služeb poskytuje služby uvedené v bodě 7 přílohy I, prokáže svou totožnost poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet majitele účtu.“
--	--

Odůvodnění

Viz odůvodnění změny č. 24.

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
Změna č. 34	
Čl. 89 odst. 5 (nový)	
Text neexistuje	„5. Orgán EBA v úzké spolupráci s ECB v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá obecné pokyny určené příslušným orgánům, pokud se týká postupů pro podávání stížností, které se použijí k zajištění souladu s příslušnými ustanoveními této směrnice, jak je uvedeno v odstavci 1 výše. Tyto obecné pokyny budou vydány nejpozději do [vložte datum – dva roky po vstupu této směrnice v platnost] a budou přiměřeně pravidelně aktualizovány.“

Odůvodnění

Harmonizované postupy pro podávání stížností by usnadnily nakládání s přeshraničními stížnostmi a přispěly by k existenci plynulých a účinných postupů pro dodržování souladu s touto směrnicí, které budou příslušné orgány podporovat při plnění jejich úkolů na základě navrhované směrnice.

⁽¹⁾ Tučně je vyznačen text, který ECB navrhuje doplnit. Přeskrtnut je text, který ECB navrhuje vypustit.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady XXXX/XX/EU ze dne [datum] o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii (Úř. věst. L x, s. x).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2009/371/JHA ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) (Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37).

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

14. července 2014

(2014/C 224/02)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,3627	CAD kanadský dolar	1,4619
JPY japonský jen	138,29	HKD hongkongský dolar	10,5611
DKK dánská koruna	7,4568	NZD novozélandský dolar	1,5457
GBP britská libra	0,79660	SGD singapurský dolar	1,6897
SEK švédská koruna	9,2482	KRW jihokorejský won	1 388,46
CHF švýcarský frank	1,2139	ZAR jihoafrický rand	14,5806
ISK islandská koruna		CNY čínský juan	8,4566
NOK norská koruna	8,4100	HRK chorvatská kuna	7,6130
BGN bulharský lev	1,9558	IDR indonéská rupie	15 903,49
CZK česká koruna	27,439	MYR malajsijský ringgit	4,3360
HUF maďarský forint	309,68	PHP filipínské peso	59,215
LTL litevský litas	3,4528	RUB ruský rubl	46,7905
PLN polský zlotý	4,1388	THB thajský baht	43,784
RON rumunský lei	4,4180	BRL brazilský real	3,0231
TRY turecká lira	2,8881	MXN mexické peso	17,6960
AUD australský dolar	1,4500	INR indická rupie	81,8301

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Informace Komise v souladu s rozhodnutím Rady 2014/327/EU

(2014/C 224/03)

Podle článku 2 rozhodnutí Rady 2014/327/EU ze dne 6. května 2014, kterým se stanoví postoj, který má Unie přijmout na 53. zasedání Výboru odborníků pro přepravu nebezpečných věcí OTIF, pokud jde o některé změny v dodatku C k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) použitelné od 1. ledna 2015 ⁽¹⁾, Komise sděluje, že rozhodnutí přijatá na výše uvedeném zasedání jsou k dispozici na adrese:

<http://www.otif.org/en/dangerous-goods/notification-texts/2015.html>

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, 5.6.2014, s. 27.

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Shrnutí stanoviska evropského inspektora ochrany údajů k dalšímu vývoji v oblasti svobody, bezpečnosti a práva

(Úplné znění tohoto stanoviska je k dispozici v angličtině, francouzštině a němčině na webových stránkách evropského inspektora ochrany údajů na adrese www.edps.europa.eu)

(2014/C 224/04)

1. ÚVOD

1. Cílem tohoto stanoviska je přispět k dalšímu rozvoji politik EU v oblasti svobody, bezpečnosti a práva prostřednictvím hlubšího začlenění ochrany soukromí a údajů do činnosti všech orgánů EU. Je reakcí na dvě sdělení přijatá Komisí dne 11. března 2014 o budoucnosti v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí⁽¹⁾, na usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. dubna 2014 o přezkumu Stockholmského programu a na diskuse v Radě, poprvé s ohledem na závěry zasedání Evropské rady ve věci strategických směrů pro legislativní a operativní plánování v souladu s článkem 68 SFEU.
2. Toto je pro úlohu EU v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí zásadní okamžik. Blížíme se ke konci přechodného období stanoveného Lisabonskou smlouvou, po němž budou pravomoci Komise zahájit řízení o nesplnění povinnosti a pravomoci Evropského soudního dvora plně použitelné na právo EU v oblasti policie a soudní spolupráce v trestních věcech⁽²⁾. V rámci Smlouvy získala Listina základních práv Evropské unie status primárního práva a Soudní dvůr v nedávných rozsudcích upřesnil omezení manévrovacího prostoru zákonodárce ve všech případech, kdy opatření do těchto práv zasahují⁽³⁾.
3. V průběhu posledních pěti let navíc obavy ohledně ochrany soukromí a údajů bezpochyby nabyly na intenzitě jako nikdy před tím. V lednu 2012 navrhla Komise balíček legislativních reforem v oblasti ochrany údajů v EU⁽⁴⁾. Odhalení masového sledování jednotlivců v EU ze strany Spojených států a jiných zpravodajských agentur od června 2013 značně narušilo důvěru vloženou v důvěrnou povahu osobních údajů. Soudní dvůr nedávno, v dubnu 2014, v jednom ze svých rozsudků, na něž je odkazováno výše, zrušil směrnici o uchovávání údajů⁽⁵⁾, a to z toho důvodu, že příliš zasahovala do základních práv. Opatření na úrovni EU v oblasti ochrany údajů získala opravdu celosvětový význam, jak dokládá například míra mezinárodního zpravodajství a lobování ohledně reformy rámce pro ochranu údajů, což vedlo přibližně k 4 000 pozměňovacích návrhů předložených při prvním čtení v Evropském parlamentu⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Viz níže bod [8] tohoto stanoviska.

⁽²⁾ Přechodná ustanovení přestanou platit od 1. prosince 2014; článek 10, Protokol č. 36 o přechodných ustanoveních, připojený k Lisabonské smlouvě.

⁽³⁾ V této souvislosti viz rozsudky Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 ve věci Schecke a Eifert (spojené věci C-92/09 a C-93/09) a především ze dne 8. dubna 2014 ve věci Digitální práva v Irsku a Seitlinger (spojené věci C-293/12 a C-594/12). V první věci soud navíc zdůraznil, že zákonodárce musí pro konkrétní opatření dostatečně zvážit i méně rušivé možnosti.

⁽⁴⁾ COM(2012) 11 final; COM(2012) 10 final.

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 54).

⁽⁶⁾ První čtení vedlo k legislativnímu usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. března 2014 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) (COM (2012) 11 – C7-0025/2012 – 2012/0011 (COD)) (Řádný legislativní postup: první čtení).

4. Nutnost zahrnout právní, technologické a společenské výzvy pro tvůrce politik a zákonodárce v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí do strategických obecných zásad jistě v průběhu času ještě více posílí. Nové obecné zásady Evropské rady jsou navíc příležitostí k vyjádření úmyslu obnovit důvěru ve schopnosti EU účinně chránit jednotlivce. Z tohoto důvodu navrhuje, aby se Evropská rada v nových obecných směrech výslovně věnovala následujícím oblastem:
- a) obrovské objemy osobních údajů ke zpracování, jež jsou požadovány řadou právních předpisů a politik EU v oblasti svobody, bezpečnosti a práva;
 - b) nestabilita jakéhokoli opatření, jež nedodržuje základní práva, jak se ukázalo v případě směrnice o uchovávání údajů, která se však může projevit i v jiných právě probíhajících iniciativách, jako je balíček v oblasti inteligentních hranic⁽¹⁾ a různé nástroje týkající se jmenné evidence cestujících⁽²⁾;
 - c) důležitost co nejrychlejšího přijetí pevného a moderního rámce pro ochranu údajů v EU, který by měl sloužit i jako jakýsi kompas vnějších politik EU, a
 - d) nutnost začlenit do vývoje veškerých nových politik a právních předpisů v oblasti svobody, bezpečnosti a práva i hledisko ochrany soukromí a údajů.
5. Na podobné činnosti jsme se podíleli již před pěti lety a v tomto stanovisku navrhuje, že budeme spolupracovat s orgány v EU na zlepšování kvality právních předpisů z hlediska ochrany údajů, což by se stalo součástí nového vzorce pro spolupráci⁽³⁾.

6. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

36. Přidaná hodnota činnosti EU v oblasti svobody, bezpečnosti a práva je často zpochybňována, a to především členskými státy. Přínos EU spočívá v zajištění jednotného přístupu, například prostřednictvím navržení vhodných interoperabilních systémů, což může být současně dobré i pro bezpečnost a ochranu údajů. Nové strategické všeobecné zásady jsou podle našeho názoru pro orgány EU výbornou příležitostí, jak využít svých zkušeností a vytvořit nástroj pro nápravu často nedostatečných záruk základního práva na ochranu osobních údajů.
37. EU musí ukázat, že se z uplynulých pěti let poučila a je si vědoma toho, že není možné přijímat opatření, která při bližším posouzení zasahují do základních práv a nesplňují podmínku nezbytnosti a proporcionality. Jak již Komise několikrát připomenula, politiky a právní předpisy EU se nyní musí řídit Listinou základních práv a svobod. Evropský inspektor ochrany údajů je připraven v tomto postupu napomáhat.
38. Nové všeobecné zásady Evropské rady jsou dobrou příležitostí, aby Evropská unie ukázala, že má v úmyslu obnovit důvěru občanů ve schopnost EU účinně chránit jednotlivce. Z tohoto důvodu navrhuje, aby se Evropská rada v nových obecných směrech výslovně věnovala následujícím oblastem:
- a) obrovské objemy osobních údajů ke zpracování, jež je požadováno řadou právních předpisů a politik EU v oblasti svobody, bezpečnosti a práva;
 - b) nestabilita jakéhokoli opatření, jež nedodržuje základní práva, jak se ukázalo v případě směrnice o uchovávání údajů, která se však může projevit i v jiných právě probíhajících iniciativách, jako je balíček v oblasti inteligentních hranic a různé nástroje týkající se jmenné evidence cestujících;

⁽¹⁾ Viz stanovisko evropského inspektora údajů ze dne 18. července 2013 k návrhu nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu a výstupu (EES), a návrhu nařízení, kterým se zřizuje program registrovaných cestujících (RTP).

⁽²⁾ To zahrnuje systém EU jmenné evidence cestujících (COM(2011) 32 final) a možný návrh na přesun údajů osob do třetích zemí (http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/docs/2014_home_004_transfer_pnr_data_3rd_countries_en.pdf (zobrazeno 3. června 2014)).

⁽³⁾ K tomuto přístupu všeobecně viz strategický dokument evropského inspektora ochrany údajů z roku 2014 s názvem „Evropský inspektor ochrany údajů jako poradce orgánů EU v souvislosti s návrhy právních předpisů a souvisejícími dokumenty: navazování na deset let zkušeností“ uveřejněný na internetových stránkách evropského inspektora ochrany údajů.

- c) důležitost co nejrychlejšího přijetí pevného a moderního rámce pro ochranu údajů v EU, který by měl být sloužit i jako jakýsi kompas vnějších politik EU, a
 - d) nutnost začlenit do vývoje veškerých nových politik a právních předpisů v oblasti svobody, bezpečnosti a práva i hledisko ochrany soukromí a údajů.
39. Budoucí kroky k zajištění toho, že do vývoje veškerých nových politik a právních předpisů v oblasti svobody, bezpečnosti a práva bude začleněno i hledisko ochrany soukromí a údajů, mohou být následující:
- zařazení otázek v oblasti ochrany údajů do obecných posouzení dopadů,
 - posouzení jiných možných a méně rušivých způsobů k dosažení cílů politik,
 - posílení kvality údajů a práv subjektu údajů a nápravy těchto práv,
 - hodnocení výměny informací vůči cílům politiky a
 - zajištění mezinárodních dohod se třetími zeměmi, jež dodržují právo občanů EU na ochranu údajů.

V Bruselu dne 4. června 2014.

Peter HUSTINX

evropský inspektor ochrany údajů

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Aktualizace referenčních částek potřebných k překročení vnějších hranic uvedených v čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. C 247, 13.10.2006, s. 19; Úř. věst. C 153, 6.7.2007, s. 22; Úř. věst. C 182, 4.8.2007, s. 18; Úř. věst. C 57, 1.3.2008, s. 38; Úř. věst. C 134, 31.5.2008, s. 19; Úř. věst. C 37, 14.2.2009, s. 8; Úř. věst. C 35, 12.2.2010, s. 7; Úř. věst. C 304, 10.11.2010, s. 5; Úř. věst. C 24, 26.1.2011, s. 6; Úř. věst. C 157, 27.5.2011, s. 8; Úř. věst. C 203, 9.7.2011, s. 16; Úř. věst. C 11, 13.1.2012, s. 13; Úř. věst. C 72, 10.3.2012, s. 44; Úř. věst. C 199, 7.7.2012, s. 8; Úř. věst. C 298, 4.10.2012, s. 3; Úř. věst. C 56, 26.2.2013, s. 13; Úř. věst. C 98, 5.4.2013, s. 3; Úř. věst. C 269, 18.9.2013, s. 2; Úř. věst. C 57, 28.2.2014, s. 1; Úř. věst. C 152, 20.5.2014, s. 25)

(2014/C 224/05)

Zveřejnění referenčních částek potřebných k překročení vnějších hranic stanovených v čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), vychází z informací sdělených členskými státy Komisi v souladu s článkem 34 Schengenského hraničního kodexu.

Kromě tohoto zveřejnění v Úředním věstníku jsou na internetové stránce Generálního ředitelství pro vnitřní věci dostupné měsíční aktualizace.

FRANCIE

Nahrazení informací zveřejněných v Úředním věstníku C 72 ze dne 10. března 2012

Referenční částka prostředků potřebných k obživě pro plánovanou dobu pobytu cizince nebo pro jeho průjezd Francií do místa určení ve třetí zemi odpovídá výši státem zaručené minimální mzdy ve Francii (SMIC) vypočtené denně na základě pevně stanovené sazby k 1. lednu každého roku.

Tato částka se pravidelně upravuje v závislosti na vývoji životních nákladů ve Francii, a to:

- automaticky, zvýší-li se index maloobchodních cen o více než 2 %,
- rozhodnutím vlády – po konzultaci se státní komisí pro kolektivní vyjednávání – v případě zvýšení o částku, která je vyšší než růst indexu maloobchodních cen.

Od 1. ledna 2012 činí výše minimální denní mzdy (SMIC) 65,00 EUR.

Držitelé potvrzení o ubytování („attestation d'accueil“) musí mít za účelem pobytu ve Francii k dispozici alespoň polovinu částky SMIC, tj. 32,50 EUR na den.

Od 19. června 2014 v případě nepředložení rezervace hotelu jakožto dokladu o zajištění ubytování se minimální denní částka za účelem pobytu ve Francii zvyšuje na 120,00 EUR. V případě částečné rezervace hotelu se požadovaná denní částka zvyšuje na 65,00 EUR na období, na které se vztahuje rezervace, a na 120,00 EUR na zbytek pobytu.

V

(Oznámení)

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc M.7324 – ACS/CLECE)****Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem****(Text s významem pro EHP)****(2014/C 224/06)**

1. Evropská komise dne 4. července 2014 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik ACS, Actividades de Construcción y Servicios, S.A. („ACS“, Španělsko) prostřednictvím své dceřiné společnosti ACS, Servicios y Concesiones, S.L. získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování nákupem akcií kontrolu nad celým podnikem CLECE, S.A. („CLECE“, Španělsko).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podniku ACS: mateřská společnost skupiny ACS, která je činná zejména v těchto odvětvích: stavebnictví (veřejné a soukromé stavební práce), životní prostředí, průmyslové služby a koncese v dopravní infrastruktuře,
- podniku CLECE: působí v mnoha odvětvích, včetně čištění a plné údržby zařízení či nemovitého majetku, poskytování služeb v oblasti životního prostředí a logistiky, sociální péče, stravování a letištních služeb.

3. Evropská komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Evropská komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Evropské komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Evropské komisi zaslat faxem (č. faxu +32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou s uvedením čísla jednacího M.7324 – ACS/CLECE na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc M.7285 – Cerberus/Visteon Interiors)****Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem****(Text s významem pro EHP)****(2014/C 224/07)**

1. Evropská komise dne 7. července 2014 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, kterým podnik Cerberus Group („Cerberus“, USA), prostřednictvím své zcela vlastněné společnosti Promontoria Holding 103 B.V. („PH 103“) získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování nákupem aktiv a akcií výlučnou kontrolu nad částí podniku Visteon Corporation („Visteon Interiors“, USA), která se zabývá interiérovými komponenty pro automobilový průmysl.

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podniku Cerberus: investice do nemovitostí a osobního majetku včetně kapitálu, depozitních poukázek, investičních společností, vzájemných fondů, upisovacích práv, opčních listů, dluhopisů, směnek, opcí a jiných cenných papírů různého druhu a povahy v různých odvětvích po celém světě,
- podniku Visteon Interiors: výroba a dodávání interiérových komponentů a modulů pro motorová vozidla, zejména přístrojových desek, kokpitů, obložení dveří a podlahových konzolí.

3. Evropská komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Evropská komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Evropské komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Evropské komisi zaslat faxem (+32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou s uvedením čísla jednacího M.7285 – Cerberus/Visteon Interiors na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

Commission européenne/Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Věc M.7306 – Triton/GEA heat exchanger business)
Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem
(Text s významem pro EHP)
(2014/C 224/08)

1. Evropská komise dne 7. července 2014 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, kterým podniky Triton Managers IV Limited a TFF IV Limited coby správci fondu Triton Fund IV, který je součástí skupiny Triton Group („Triton“, Jersey), získávají ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování nákupem akcií kontrolu nad celou částí podniku GEA Group Aktiengesellschaft (Německo), která se zabývá výrobou tepelných výměníků.

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podniku Triton: investice do středně velkých podniků s ústředím v severní Evropě, zejména v Rakousku, Německu, Švýcarsku a skandinávských zemích,
- části podniku GEA Group Aktiengesellschaft zabývající se výrobou tepelných výměníků: výroba široké škály tepelných výměníků.

3. Evropská komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Evropská komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Evropské komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Evropské komisi zaslat faxem (+32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou s uvedením čísla jednacího M.7306 – Triton/GEA Heat Exchanger Business na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

Commission européenne/Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc M.7320 – PAI Partners/DVD Participations)****Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem****(Text s významem pro EHP)****(2014/C 224/09)**

1. Evropská komise dne 8. července 2014 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, kterým podnik PAI Partners SAS („PAI“, Francie) získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování nákupem akcií a cenných papírů kontrolu nad podnikem Dosmusvi Dolcea Participations SAS („DVD Participations“, Francie).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

— podniku PAI: správa portfolií pro třetí strany,

— podniku DVD Participations: provozování pečovatelských domů s lékařskou péčí a bez lékařské péče pro seniory ve Francii.

3. Evropská komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Evropská komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Evropské komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Evropské komisi zaslat faxem (+32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou s uvedením čísla jednacího M.7320 – PAI Partners/DVD Participations na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

Commission européenne/Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

